

แผนบริหารและพัฒนาบุคลากร ประจำปีงบประมาณ 2556

FACULTY OF AGRICULTURAL TECHNOLOGY

คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

คำนำ

คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี เป็นคณะที่มุ่งผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีเป็นผู้สามารถหาคำตอบใหม่ๆและวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยบูรณาการภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล เพื่อให้มีบัณฑิตเป็นผู้มีความรู้ความสามารถทางเทคโนโลยีการเกษตรนำไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองและท้องถิ่น ตลอดจนให้ความสำคัญกับการดูแลคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เพื่อเป็นการสร้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถให้กับสังคมและประเทศชาติ ซึ่งการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของคณะจะสำเร็จตามวัตถุประสงค์และกรอบนโยบายการบริหารงานที่ดีได้ ต้องมีการวางแผนด้านบุคลากรและนโยบายบริหารจัดการที่ดี

คณะเทคโนโลยีการเกษตร ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาบุคลากรทุกสายงานให้มีความพร้อมในการปฏิบัติราชการ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคณะ และเป็นไปตามนโยบายด้านบุคลากรและกลยุทธ์หลักของมหาวิทยาลัยด้านบุคลากร ซึ่งคณะได้จัดทำแผนบริหารและพัฒนาบุคลากรประจำปีงบประมาณ 2556 ที่มีความเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกับแผนพัฒนาบุคลากรระยะ 5 ปี ของคณะ ซึ่งได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

คณะเทคโนโลยีการเกษตร

มีนาคม 2556

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมา	1
1.2 หลักการและเหตุผล	3
1.3 วัตถุประสงค์	3
1.4 เป้าหมาย	3
1.5 ขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรของคณะเทคโนโลยีการเกษตร	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 นโยบายและทิศทางการพัฒนาบุคลากร	
2.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555 – 2559)	4
2.2 แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2555 - 2558	18
2.3 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 – 2565)	24
2.4 แผนยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนปีงบประมาณ พ.ศ.2555 ของกระทรวงศึกษาธิการ	26
2.5 แผนปฏิบัติการราชการ 4 ปี (พ.ศ.2555 – 2558)	31
2.6 (ใหม่ 2555) นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ ศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ธาดาธำรงเวช รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ 25 มกราคม 2555	34
2.7 (สรุป) ประเด็นการพัฒนาบุคลากรจากข้อค้นพบในการประมวลและวิเคราะห์เอก เอกสารที่เกี่ยวข้อง	36
2.8 แผนพัฒนาบุคลากร คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปีงบประมาณ 2555 - 2559	41
2.9 นโยบายด้านบุคลากร	41
บทที่ 3 การวิเคราะห์อัตรากำลัง	
3.1 สถานการณ์บุคลากรในปัจจุบัน	45
3.1.1 จำนวนบุคลากรสายวิชาการ	46
3.1.2 จำนวนบุคลากรสายสนับสนุน	46
3.1.3 จำนวนบุคลากรที่เกษียณอายุราชการ ในปีงบประมาณ 2556	47
3.2 แผนผลิตบัณฑิต ระยะ 1 ปี พ.ศ. 2556	47
3.3 การวิเคราะห์กรอบอัตรากำลังบุคลากร สายวิชาการ	48
3.3.1 สรุปการกำหนดกรอบอัตรากำลังที่มีสายวิชาการ ปีงบประมาณ 2556	48
3.3.2 กรอบอัตรากำลังและแผนความต้องการอัตรากำลัง สายวิชาการ ประจำปี งบประมาณ 2556 เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน	49

สารบัญ (2)

	หน้า
3.3.3 รายละเอียดสาขาวิชาที่เปิดรับสมัครทุนการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ปีการศึกษา 2556	49
3.4 การวิเคราะห์กรอบอัตรากำลังบุคลากรสายสนับสนุน	50
บทที่ 3 การวิเคราะห์อัตรากำลัง (ต่อ)	
3.4.1 สรุปการกำหนดกรอบอัตรากำลังที่พึงมีสายสนับสนุน ปีงบประมาณ 2556	50
คณะเทคโนโลยีการเกษตรเพื่อเสนอขออัตรากำลังต่อมหาวิทยาลัย	51
3.4.2 ภาระงานและบุคลากรสายสนับสนุน ปีงบประมาณ 2556	51
3.4.3 กรอบอัตรากำลังและแผนความต้องการบุคลากรสายสนับสนุน ประจำปี งบประมาณ 2556 เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณ	
3.4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาอาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุนจากรายงาน การดำเนินการพัฒนาบุคลากรตามโครงการต่าง ๆ ของปีงบประมาณ 2556	53
3.5 การวิเคราะห์จุดแข็ง – จุดอ่อน ด้านทรัพยากรมนุษย์ของอาจารย์และบุคลากรสาย สนับสนุนคณะเทคโนโลยีการเกษตร	66
3.6 วิเคราะห์อัตรการรับเข้า – ลาออก ของบุคลากรคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์	67
บทที่ 4 มาตรการในการนำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลตามแผนพัฒนา บุคลากร	
4.1 มาตรการนำไปสู่การปฏิบัติด้านกำลังคน	68
4.1.1 การสรรหาบุคลากร	68
4.1.2 การพัฒนาบุคลากร	68
4.1.3 การประเมินผลการปฏิบัติงาน	70
4.1.4 สวัสดิการ ค่าตอบแทน และประโยชน์เกื้อกูล	70
4.1.5 งบประมาณด้านบุคลากร	70
4.2 การติดตามประเมินผล	71
ภาคผนวก	
ก. ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. 2549	ผ-1
ข. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร	ผ-2
ค. แฟ้มสะสมงาน (Port Folio) พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน	ผ-3

สารบัญ (3)

	หน้า
ง. แฟ้มสะสมงาน (Port Folio) พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ	ผ-4
จ. คำสั่งมอบหมายงานบุคลากรคณะเทคโนโลยีการเกษตร	ผ-5
ฉ. โครงการพัฒนาบุคลากร ประจำปีการศึกษา 2555	ผ-6
ช. แบบติดตามผลการเข้าร่วมอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพในการทำงาน	ผ-7
ซ. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เรื่อง หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2554	ผ-8
ณ. ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2554	ผ-9
ด. ประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เรื่อง มาตรฐานภาระ งานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2554	ผ-10

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ประวัติความเป็นมา

ประวัติและภารกิจคณะเทคโนโลยีการเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้พัฒนามาจากภาควิชาเกษตรศาสตร์ คณะวิชาวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาองกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2528

ปี 2538 ได้มีพระราชกฤษฎีกาได้จัดตั้งคณะเกษตรและอุตสาหกรรม ในสถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาองกรณ์ โดยมีการผลิตบัณฑิตสาขา เกษตรศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร ต่อมา ได้ผลิตบัณฑิตเพิ่มขึ้นอีก 2 สาขาวิชาคือ สาขาสัตวบาล สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร ปี 2542 ได้มีการเปลี่ยนชื่อเป็นคณะเทคโนโลยีการเกษตร จนถึงปัจจุบัน

ในปัจจุบันคณะเทคโนโลยีการเกษตรได้มีการกิจทั้ง 4 ประการ ตอบสนองนโยบายของรัฐบาล คือ “อุดมศึกษาและเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น” ทางคณะได้เปิดการเรียนการสอน ระดับปริญญาตรี 4 ปี (วท.บ) จำนวน 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร และหลักสูตรเกษตรศาสตร์ แขนงวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช และแขนงวิชาสัตวศาสตร์ ในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการเกษตร คณะมีการพัฒนาบุคลากรอย่างสม่ำเสมอโดยเข้าร่วมการอบรมสัมมนาและศึกษาดูงานตามี่ต่างๆ มีโครงการวิจัยทางด้านเทคโนโลยีการเกษตรทั้งของคณาจารย์และนักศึกษาในด้านการเกษตรการพัฒนาและแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร งานอบรมด้านการพัฒนาบุคลากรภาพแก่นักศึกษา งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมร่วมกับศูนย์ศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย งานบริการทางวิชาการแก่ชุมชน มีหลักสูตรระยะสั้นตามความต้องการของท้องถิ่น รวมทั้งโครงการตามแนวพระราชดำริ และได้รับเชิญไปเป็นวิทยากรในหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน นอกจากนี้คณะยังได้จัดทำระบบประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์ข้อกำหนดของ สมศ. ตลอดจนการปฏิบัติตามตัวชี้วัดของกพร. จำนวน 82 ตัวชี้วัด เพื่อให้ การจัดการศึกษามีคุณภาพตามเกณฑ์

ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และนโยบาย

ปรัชญา

สร้างสรรค์คนดี เทคโนโลยีการเกษตรทันสมัย ส่งเสริมภูมิปัญญาไทย ใส่ใจภูมิปัญญาสากล

วิสัยทัศน์ (Vision)

เป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีการเกษตรเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน โดยการบูรณาการภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล

พันธกิจ (Mission)

1. การผลิตบัณฑิตโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพของบัณฑิต ให้เป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีการเกษตรเพื่อพัฒนาท้องถิ่น
2. การวิจัยมุ่งเน้นการหาค้นคว้าความรู้ใหม่และการวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่น โดยการบูรณาการภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล
3. การบริการวิชาการโดยมุ่งเน้นการให้ความรู้ทางด้านเทคโนโลยีการเกษตรแก่ชุมชนและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากแนวพระราชดำริเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
4. การทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

เป้าประสงค์ (Goals)

1. ผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีการเกษตรที่มีความรู้และคุณธรรม
2. ผลการศึกษาและการวิจัยที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาท้องถิ่น
3. ท้องถิ่นสามารถนำองค์ความรู้ทางเทคโนโลยีการเกษตรไปใช้พัฒนาคุณภาพชีวิตและคุณภาพสิ่งแวดล้อม
4. ทำนุบำรุง ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
5. การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภายในคณะตามหลักธรรมาภิบาล

นโยบายการพัฒนาคณะเทคโนโลยีการเกษตร

คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีนโยบายในการพัฒนาดังนี้

1. พัฒนาการผลิตบัณฑิตทางด้านเทคโนโลยีการเกษตรให้มีคุณภาพและมีคุณลักษณะตามปรัชญาของคณะและเป็นที่ยอมรับของสังคม ตามระบบประกันคุณภาพการศึกษา
2. พัฒนาการบริหารจัดการและการประกันคุณภาพการศึกษา
3. พัฒนาการวิจัยโดยสนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยพื้นฐาน การวิจัยเพื่อพัฒนาและการวิจัยประยุกต์ทางด้านวิทยาศาสตร์
4. พัฒนาการบริการวิชาการแก่ชุมชนในท้องถิ่น
5. ส่งเสริมและสนับสนุนทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมประชาธิปไตยและ การประกันคุณภาพการศึกษา กับงานกิจการนักศึกษา

สืบเนื่องมาจากคณะเทคโนโลยีการเกษตรเป็นคณะหนึ่งของ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องผ่านมาตลอดระยะเวลา 75 ปี ทำให้มีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านกายภาพ และด้านวิชาการ ทำให้มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สามารถผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนระดับสูงให้มีมาตรฐาน และสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน มีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน วิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมปรับปรุงถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทะนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู องค์ประกอบที่สำคัญที่จะทำให้ได้บัณฑิตที่พึงประสงค์ดังกล่าว ก็คือ บุคลากรทั้งผู้บริหารอาจารย์และเจ้าหน้าที่ จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เพียงพอ และคุณภาพที่เหมาะสมตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด บุคลากรของมหาวิทยาลัยจะต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เท่าทันต่อการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาการแขนงต่าง ๆ สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในระบบการบริหารจัดการ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จึงได้จัดทำแผนการจัดการและพัฒนาบุคลากรของคณะเทคโนโลยีการเกษตร และจัดทำเป็นแผนระยะ 1 ปี เพื่อการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

1.3 วัตถุประสงค์

เพื่อจัดทำแผน/โครงการการจัดการและพัฒนาบุคลากรของคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปีงบประมาณ 2556

1.4 เป้าหมาย

บุคลากรของคณะเทคโนโลยีการเกษตรมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

- มีคุณภาพ
- มีความรักองค์การ
- มุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานที่กำหนด
- มีความพึงพอใจในการทำงาน
- มีความก้าวหน้าในวิชาชีพตามสายงานที่ปฏิบัติ

1.5 ขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรของคณะเทคโนโลยีการเกษตร

1. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร
2. ศึกษา วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ความต้องการ ปัญหา แนวโน้มในอนาคตเกี่ยวกับภารกิจหลักและทรัพยากรบุคคลของคณะเทคโนโลยีการเกษตร

3. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 2 มาสังเคราะห์ จัดทำ (ร่าง) แผนพัฒนาบุคลากร ประจำปีงบประมาณ 2556 เสนอต่อคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร

4. นำเสนอ (ร่าง) แผนพัฒนาบุคลากร ประจำปีงบประมาณ 2556 ต่อคณะกรรมการบริหารคณะหรือผู้มีอำนาจ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีแผนพัฒนาบุคลากรที่ได้ผ่านความเห็นชอบโดยคณะกรรมการบริหารคณะหรือผู้มีอำนาจ

2. คณะเทคโนโลยีการเกษตรมีกรอบการพัฒนาบุคลากร ประจำปีงบประมาณ 2556 ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารทรัพยากรมนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพ

คณะเทคโนโลยีการเกษตรได้มีการศึกษานโยบายตามกรอบและทิศทางการพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีนโยบายหลักที่จะขยายโอกาสทางการศึกษาโดยให้ครอบคลุมในเขตพื้นที่รับผิดชอบ จังหวัดปทุมธานี จังหวัดสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อผลิตบัณฑิตให้เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ เป็นคนดี คนเก่ง และมีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งได้ปรับปรุงพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยการพัฒนารูปแบบของกิจกรรมนอกหลักสูตร เพื่อให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีโลกทัศน์ที่กว้างไกลพร้อมที่จะออกไปทำงานได้ และพัฒนาหลักสูตรให้มีมาตรฐานระดับนานาชาติ และตอบสนองความต้องการของประเทศ โดยสนับสนุนให้มีการเปิดหลักสูตรใหม่และขยายจำนวนรับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี ให้บรรลุเป้าหมายจำนวน 40 % ของนักเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในเขตจังหวัดปทุมธานี จังหวัดสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดในพื้นที่ใกล้เคียง เมื่อถึงปี 2558 ในการดำเนินการดังกล่าวจึงต้องศึกษาร่าง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ.2555-2559) นโยบายรัฐบาล แผนอุดมศึกษาระยะยาว แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงศึกษา ในฐานะที่เป็นส่วนราชการในสังกัด เพื่อให้การกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้สอดคล้อง เชื่อมโยงกับความต้องการบุคลากรที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

2.1 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11(พ.ศ. 2555 - 2559)

1. ปฐมบท

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นสมควรให้ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ซึ่งเป็นแผนพัฒนาฯ ที่ภาคีทุกภาคส่วนในสังคมไทยทุกระดับ ได้มีส่วนร่วมดำเนินการ และได้ให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความเห็นตามมาตรา 258 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 แล้ว เพื่อใช้เป็นแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังมีสาระสำคัญตามที่แนบท้ายนี้ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2554 จนถึงวันที่ 30 กันยายน 2559

การจัดทำแผนพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับแรกเมื่อปี 2504 จนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องภายใต้สถานการณ์และเงื่อนไข รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงในมิติต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 การพัฒนาประเทศอยู่ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ จึงเป็นจุดเปลี่ยนกระบวนทัศน์ของการวางแผนที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ตามแนวพระราชดำรัส “เศรษฐกิจพอเพียง” มี “การพัฒนาแบบองค์รวม” และเริ่มให้ความสำคัญกับกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนา ต่อมาในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 และฉบับที่ 10 ได้ **น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาและบริหารประเทศ**

ผลการพัฒนาประเทศก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ได้ข้อสรุปว่า การพัฒนาเศรษฐกิจก้าวหน้า การพัฒนาสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีปัญหา การพัฒนาไม่ยั่งยืน และการน้อมนำหลักปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียงประยุกต์ใช้ในการพัฒนาประเทศที่เริ่มดำเนินการตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ต่อเนื่องถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 เปลี่ยนแนวคิดจากเดิมที่มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นการเน้นให้คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาประเทศทุกชั้นตอนตามหลักการทรงงานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่ฯ ต่อเนื่อง

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ยังคงอัญเชิญหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทางการพัฒนาประเทศ เน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้กับภาคส่วนต่างๆ และแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ยังคงน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาพื้นฐาน มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประเทศภายใต้ทุนสำคัญ 3 ทุน ได้แก่ ทุนเศรษฐกิจ ทุนสังคม ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยผลการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 พบว่าสังคมไทยได้นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้อย่างกว้างขวางในทุกภาคส่วน ขณะที่ความอยู่เย็นเป็นสุขในช่วงของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 อยู่ระหว่างร้อยละ 66 – 67 ใกล้เคียงกับร้อยละ 65 ในปี 2549 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 โดยปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง การมีงานทำ ความเข้มแข็งของชุมชน และความอบอุ่นของครอบครัว ส่งผลต่อความอยู่เย็นเป็นสุข อย่างไรก็ตาม ปัจจัยที่ยังเป็นอุปสรรคที่สำคัญ ได้แก่ ความสมานฉันท์ในสังคม สภาพแวดล้อมและระบบนิเวศขาดความสมดุล รวมถึงสุขภาพของคนไทยในด้านคุณภาพการศึกษา

การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงได้มีการประยุกต์ใช้และมีผลอย่างเป็นรูปธรรมในช่วงที่ประเทศไทยเผชิญวิกฤตเศรษฐกิจเมื่อปี 2540 และเป็นแนวทางปฏิบัติอันสำคัญยิ่งในการขับเคลื่อนประเทศไทยให้พ้นจากภาวะวิกฤต ทั้งวิกฤตเศรษฐกิจโลกที่ส่งผลกระทบต่อประเทศไทย รวมถึงวิกฤตที่เกิดขึ้นภายในประเทศทั้งวิกฤตเศรษฐกิจ วิกฤตการเมือง และวิกฤตทางสังคม การน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวปฏิบัติ ได้ส่งผลให้ประเทศไทยเข้มแข็ง มีภูมิคุ้มกันสูงขึ้นในหลายด้าน ขณะที่บางเรื่องอยู่ในระหว่างการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงและประชาชนได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงรุนแรงในเบื้องต้นแต่สามารถฟื้นตัวได้เร็วขึ้น ความก้าวหน้าในการน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาสู่การปฏิบัติของทุกภาคส่วนเพื่อมุ่งหวังให้เกิดภูมิคุ้มกันแก่ตัวเอง ครอบครัว องค์กร สังคมและประเทศมีหลายประการ

ในส่วนภาครัฐ ได้น้อมนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารประเทศในหลายระดับ ทั้งเป็นหลักการบริหารเศรษฐกิจในระดับมหภาค การกำหนดนโยบายภาครัฐที่ยั่งยืน การกำหนดกลยุทธ์และการดำเนินการตามนโยบายที่เหมาะสม ตลอดระยะเวลากว่า 10 ปีที่ผ่านมาประเทศไทยได้ดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมหภาคอย่างรัดกุมมากขึ้น บนพื้นฐานการของการรักษาวินัยทางการเงินการคลัง โดยกำหนดกรอบการคลังที่ยั่งยืนเพื่อเป็นกฎเกณฑ์ในการใช้จ่ายงบประมาณของรัฐบาล ประกอบด้วย 1) การรักษาสัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในระดับที่ไม่เกินร้อยละ 50.02) การกำหนดสัดส่วนรายจ่ายการลงทุของรัฐบาลไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25.0 ของงบประมาณโดยรวม และ 3) การกำหนดภาระหนี้รัฐบาลไม่ให้เกินร้อยละ 15.0ของงบประมาณรวม

ขณะที่ ภาคธุรกิจเอกชน ได้มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างกว้างขวางมากขึ้นภายหลังวิกฤตเศรษฐกิจในช่วงปี 2540 องค์กรภาคธุรกิจได้มีการปรับเปลี่ยนจรรยาบรรณทางธุรกิจเพื่อให้ความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น บทเรียนจากวิกฤตทำให้องค์กรธุรกิจขนาดใหญ่เริ่มมีวิสัยทัศน์ที่มุ่งกำไรระยะยาว

มากกว่าในระยะสั้น และให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การเปลี่ยนแปลงแนวคิดและวิสัยทัศน์ในการดำเนินธุรกิจได้ส่งผลต่อการวางแผนการลงทุน การผลิต การบริหารกำลังคน การตลาดและการบริหารความเสี่ยงในทุกด้าน ทั้งกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ และกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีการกระจายความเสี่ยงอย่างรอบคอบ โดยเฉพาะการกระจายแหล่งเงินทุนจากหนี้ระยะสั้นในตลาดเงินมาเป็นการระดมทุนในตลาดทุนมากขึ้น

สินเชื่อของภาคธุรกิจที่ไม่ใช่สถาบันการเงินต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลงจากร้อยละ 44.1 ในปี 2546 เป็นร้อยละ 36.3 ในปี 2543 ขณะที่การออกหุ้นกู้และหุ้นทุนมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น การระดมทุนได้ค้ำึงถึงศักยภาพของทุนในประเทศอย่างรอบคอบมากกว่าในช่วงก่อนเกิดภาวะวิกฤต จึงลดการก่อหนี้ต่างประเทศลงอย่างชัดเจน สัดส่วนหนี้ต่างประเทศต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลงจากร้อยละ 72.9 ในปี 2542 เป็นร้อยละ 33.9 ในปี 2553 รวมทั้งมีความตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างฐานการผลิตที่ใช้วัตถุดิบโดยเฉพาะภาคเกษตรและนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาต่อยอดสร้างคุณค่าที่ผลประโยชน์ตกอยู่กับประชาชนในพื้นที่ เช่น การผลิตและการส่งออกสินค้าเครื่องใช้ในบ้าน สบู่ ผลิตภัณฑ์จากพืชสมุนไพร รายได้จึงกระจายสู่ชุมชน สินค้าส่งออกเริ่มมีฐานที่กระจายประเภทผลิตภัณฑ์หลากหลายมากขึ้นเช่นเดียวกับการกระจายตลาดส่งออกไปสู่ตลาดใหม่ๆ เพื่อลดความเสี่ยง

ส่วน **ภาคประชาชนและชุมชน** รับรู้ เข้าใจและน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตแบบเรียบง่าย ประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย มีการเก็บบออม และสร้างการมีส่วนร่วมในชุมชนจากการเผยแพร่แนวคิดและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง กว้างขวางตั้งแต่ในระยะแผนพัฒนาฉบับที่ 8 เป็นต้นมา ทำให้การรับรู้ของประชาชนขยายตัวค่อนข้างมาก จากผลการสำรวจของโครงการ พ.ศ.พอเพียงในช่วงปี 2550 – 2551 ประชาชนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงผ่านสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร และวิทยุ ขณะที่ความเข้าใจในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อการดำรงชีพมีสูงถึงร้อยละ 74.0 ของกลุ่มตัวอย่าง ความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมีความแตกต่างกันในแต่ละหลักการ ในหลักความพอประมาณ การมีภูมิคุ้มกัน และเงื่อนไขการมีความรู้ พบว่า การมีคุณธรรมอยู่ในเกณฑ์สูงถึงร้อยละ 75–85 ขณะที่ความเข้าใจในหลักความมีเหตุผลมีร้อยละ 44.0 และประชาชนมีความเข้าใจในหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงว่ามีเชื่อมโยงอย่างมากกับการประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย มีชีวิตเรียบง่าย มีการออม และเอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ แบ่งปันช่วยเหลือผู้ที่ด้อยโอกาส

ขณะที่ **ภาคเกษตร** เป็นภาคที่มีความสำคัญและมีการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในทุกระดับอย่างกว้างขวางตั้งแต่ระดับเกษตรกร ครอบครั้ว ชุมชน และประเทศ หลักการของเกษตรทฤษฎีใหม่เป็นการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงด้านการเกษตรที่เป็นรูปธรรม นำไปสู่ความพออยู่พอกินมีความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร ลดรายจ่าย พึ่งตนเอง และแก้ปัญหาความยากจนของภาคครัวเรือนและภาคชุมชน เกษตรกรที่น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในหลายพื้นที่ ปรากฏผลชัดเจนว่าสามารถก้าวพ้นภาวะหนี้สินจากการทำการเกษตรเชิงพาณิชย์สู่เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์วนเกษตร เกษตรกรตัวอย่างที่ได้รับรางวัลการประกวดผลงานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ต่างก็ยืนยันว่าเกษตรกรที่เริ่มต้นชีวิตใหม่ด้วยการดำเนินตามเกษตรทฤษฎีใหม่ที่ลดรายจ่าย ลดการใช้สารเคมี และเน้นการผลิตที่ยึดความมีเหตุผล และองค์ความรู้ สามารถทำให้เกษตรกรมีเงินออม หลุดพ้นจากภาวะหนี้สิน และมีรายได้มั่นคงสามารถช่วยเหลือแบ่งปันให้เพื่อนบ้านและชุมชน

นอกจากนี้ **ด้านการศึกษา** ทั้งมูลนิธิ สถาบันการศึกษา สถาบันวิจัยและพัฒนาประเทศตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสถาบันวิจัยอื่นๆ ได้มีการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้อย่างหลากหลายมากขึ้น มีการสังเคราะห์บทเรียนจากการปฏิบัติจริง นำมาจัดระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่าง

กว้างขวางในหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และท้องถิ่น จัดทำหลักสูตรการเรียนการสอนและการฝึกอบรมเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การพัฒนาหลักสูตรทั้งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะระดับอุดมศึกษามี 26 หลักสูตร/รายวิชา ใน 19 สถาบัน มีการเสริมสร้างเครือข่ายการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยที่มีการเปิดสอน รวมทั้งจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เข้มข้นยิ่งขึ้น

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11

ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่จะมีผลต่อทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 สะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยยังต้องเผชิญกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ผันผวน ซับซ้อนและคาดการณ์ผลกระทบได้ยาก แม้ว่าในภาพรวมสังคมไทยมีภูมิคุ้มกันเพิ่มขึ้น และมีภูมิคุ้มกันที่แข็งแกร่งแตกต่างกันไปทั้งในระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน และสังคม แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะรองรับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ประเทศต้องเผชิญกับความเสี่ยงในหลายมิติ โดยเฉพาะความเสี่ยงจากการบริหารภาครัฐที่อ่อนแอ โครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สามารถรองรับการเติบโตอย่างยั่งยืน ทั้งความเสี่ยงจากความเสื่อมถอยของค่านิยมที่ดีงามในสังคมไทย ความเสื่อมโทรมของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และความเสี่ยงด้านความมั่นคงของประเทศ จึงจำเป็นต้องนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่พร้อมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยเสริมสร้างทุนที่มีอยู่ของประเทศให้เข้มแข็งทั้งทุนทางสังคม ทุนทางเศรษฐกิจ และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพื่อเตรียมพร้อมให้ประเทศสามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างยั่งยืน

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จึงมีแนวคิดที่มีความต่อเนื่องจากแนวคิดของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8-10 โดยยังคงยึดหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” รวมทั้ง “สร้างสมดุลการพัฒนา” ในทุกมิติ และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกระดับ เพื่อให้การพัฒนาและบริหารประเทศเป็นไปบนทางสายกลาง เชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและการเมือง โดยมีการวิเคราะห์อย่าง **“มีเหตุผล”** และใช้หลัก **“ความพอประมาณ”** ให้เกิดความสมดุลระหว่างมิติทางวัตถุกับจิตใจของคนในชาติ ความสมดุลระหว่างความสามารถในการพึ่งตนเองกับการแข่งขันในเวทีโลก ความสมดุลระหว่างสังคมชนบทกับเมืองเตรียม **“ระบบภูมิคุ้มกัน”** ด้วยการบริหารจัดการความเสี่ยงให้เพียงพอพร้อมรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและ

ภายในประเทศ ทั้งนี้ การขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนาทุกขั้นตอนต้องใช้ **“ความรอบรู้”** ในการพัฒนาด้านต่างๆ ด้วยความรอบคอบ เป็นไปตามลำดับขั้นตอน และสอดคล้องกับวิถีชีวิตของสังคมไทย รวมทั้งเสริมสร้างศีลธรรมและสำนึกใน **“คุณธรรม”** จริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่และดำเนินชีวิตด้วย **“ความเพียร”** จะเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

การกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จึงต้องเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพิ่มขึ้นในมิติการพัฒนาด้านต่างๆ เพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงที่สังคมไทยต้องเผชิญ และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน โดยมีแนวทางการสร้างภูมิคุ้มกันในประเด็นต่างๆ ที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ดังนี้

1. การพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัวและชุมชนสู่สังคมที่มีคุณภาพ สามารถจัดการความเสี่ยงและปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย

1.1 การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานในการสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคง สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคและสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส ยึดประโยชน์ส่วนรวมและเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในกระบวนการพัฒนาประเทศ

1.2 การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้ และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรม จริยธรรม มีความเพียร มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่กับการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคมและสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็งและเอื้อต่อการพัฒนาคน

2. การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่ทิศทางการเติบโตในรูปแบบใหม่ ที่มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง เพื่อลดการพึ่งพาปัจจัยภายนอก โดยการสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการในภาคการผลิตและบริการ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ และผู้ประกอบการในภาคเกษตร ให้ใช้ภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อยกระดับสู่การผลิตและการให้บริการบนฐานความรู้ และที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตลอดจนให้มีการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ บนพื้นฐานการพึ่งพาซึ่งกันและกัน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอก ประกอบด้วย

2.1 การสร้างความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน เพื่อให้ภาคเกษตรเป็นฐานการผลิตอาหารและพลังงานที่มีความมั่นคง โดยการเพิ่ม

ประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขณะเดียวกัน ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานชีวภาพทั้งในระดับครัวเรือน ชุมชน และประเทศ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้ภาคเกษตรสามารถพึ่งตนเองและเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงต่างๆ ได้อย่างมั่นคง

2.2 การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา ภายใต้ปัจจัย

สนับสนุนที่เอื้ออำนวยและระบบการแข่งขันที่เป็นธรรม มุ่งปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสาขาบริการที่มีศักยภาพ พัฒนาภาคอุตสาหกรรมสู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ควบคู่ไปกับการปฏิรูปกฎหมายและกฎ ระเบียบต่างๆ และบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจของประเทศที่เข้มแข็งและขยายตัวอย่างมีคุณภาพ

2.3 การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทาง

เศรษฐกิจและสังคม ให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศกับความร่วมมือระหว่างประเทศในภูมิภาคต่างๆ บนพื้นฐานของการพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีภูมิคุ้มกันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกให้มีความสำคัญกับการพัฒนาความร่วมมือแบบหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืนและยึดผลประโยชน์ร่วมกันทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค สร้างปฏิสัมพันธ์ในความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างสร้างสรรค์ เตรียมความพร้อมของประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน และเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการพัฒนภายในประเทศ ตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่นให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง

3. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแล รักษาและใช้ประโยชน์ การปรับกระบวนการทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ สร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีประชาคมโลกเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน สามารถสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตให้คนในสังคมไทย

โดยสรุป การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จะเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ ให้แก่ ปัจเจก ครอบครั้ว ชุมชน สังคม และประเทศ โดยใช้แนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศสู่ความยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 พร้อมทั้งขยายการนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพจาก 3 ทุน ทั้งทุนสังคม ทุนเศรษฐกิจ และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็น 6 ทุน ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และทุนทางวัฒนธรรมมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน โดยเฉพาะการสร้างฐานทางปัญญาเพื่อเป็นภูมิคุ้มกันให้กับคนและสังคมไทยเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ก้าวสู่สังคมและเศรษฐกิจสีเขียวที่มีแบบแผนการผลิตและบริการอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยนาความรู้และจุดแข็งของอัตลักษณ์ไทยมาปรับโครงสร้างเศรษฐกิจบน

ฐานนวัตกรรมที่เข้มแข็ง เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจในภูมิภาคอย่างรู้เท่าทัน สร้างความยั่งยืนของภาคเกษตรและความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน รวมทั้งการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างระบบธรรมาภิบาลและความสมานฉันท์ในทุกภาคส่วนและทุกระดับ เป็นฐานการพัฒนาประเทศที่มั่นคงและสมดุล มุ่งสู่การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขและเป็นธรรม

2. การประเมินสถานการณ์ ความเสี่ยงและการสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศ

2.1 สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาประเทศ

ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งที่จะเป็นโอกาสและอุปสรรค ดังนี้

2.1.1 การเปลี่ยนแปลงในระดับโลกที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

1) กฎ กติกาใหม่ของโลกหลายด้านส่งผลให้ทุกประเทศต้องปรับตัว วิกฤตเศรษฐกิจและการเงินของโลกที่ผ่านมาได้ส่งผลให้เกิดการปรับเปลี่ยนกฎระเบียบในการบริหารจัดการเศรษฐกิจโลก ทั้งด้านการค้า การลงทุน การเงิน สิ่งแวดล้อม และสังคมเพื่อการจัดระเบียบใหม่ของโลก

2) การปรับตัวเข้าสู่เศรษฐกิจโลกแบบหลายศูนย์กลาง รวมทั้งภูมิภาคเอเชีย ซึ่งทวีความสำคัญเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ อาทิ ฮองกง เกาหลี สิงคโปร์ ไต้หวัน และกลุ่มประเทศอาเซียน ที่มีแนวโน้มเป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมโลก ขณะที่นโยบายการเปิดประเทศของจีน รัสเซีย พลวัตการขยายตัวของบราซิลและอินเดีย และการเพิ่มขึ้นของชนชั้นกลางในภูมิภาคเอเชีย จะช่วยเพิ่มกำลังซื้อในตลาดโลก

3) การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ประชากรสูงอายุในโลกจะเพิ่มขึ้นอีก 81.86 ล้านคน และการเป็นสังคมผู้สูงอายุของประเทศสำคัญในโลก มีผลกระทบต่อ การเคลื่อนย้ายกำลังคนข้ามประเทศ

4) การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกส่งผลให้สภาพภูมิอากาศแปรปรวน ในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา อุณหภูมิโลกสูงขึ้นโดยเฉลี่ย 0.2 องศาเซลเซียสต่อทศวรรษ ส่งผลให้สภาพภูมิอากาศแปรปรวน ก่อให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติบ่อยครั้งและทวีความรุนแรง อาทิ แผ่นดินไหว ดินถล่ม ภูเขาไฟระเบิด อุทกภัย วัตภัย ภัยแล้ง ไฟป่า

5) ความมั่นคงทางอาหารและพลังงานของโลก มีแนวโน้มจะเป็นปัญหาสำคัญ ความต้องการพืชพลังงาน สินค้าเกษตรและอาหารมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการเพิ่มประชากรโลก แต่การผลิตพืชอาหารลดลงด้วยข้อจำกัดด้านพื้นที่ เทคโนโลยีที่มีอยู่ และการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ

6) ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมรวมทั้งตอบสนองต่อการดำรงชีวิตของประชาชนมากยิ่งขึ้น ทั้งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นานาเทคโนโลยี เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการทำงานของสมองและจิต ซึ่งจะเป็นได้ทั้งโอกาสหรือภัยคุกคามในการพัฒนา อาทิ การจารกรรมข้อมูลธุรกิจหรือข้อมูลส่วนบุคคล

7) การก่อการร้ายสากลเป็นภัยคุกคามประชาคมโลก การก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติมีแนวโน้มขยายตัวทั่วโลกและรุนแรง มีรูปแบบและโครงข่ายที่ซับซ้อนมากขึ้น

2.1.2 การเปลี่ยนแปลงภายในประเทศ สรุปได้ดังนี้

1) การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านเศรษฐกิจ อัตราการขยายตัวและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทยอยู่ในเกณฑ์ดี โดยภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคการผลิตที่มีบทบาทสูง ภาคเกษตรเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักของประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศและเป็นฐานในการสร้างมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการมีบทบาทสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่เศรษฐกิจ

2) การเปลี่ยนแปลงสถานะด้านสังคม ประเทศไทยก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุจากการมีโครงสร้างประชากรที่วัยสูงอายุเพิ่มขึ้น วัยเด็กและวัยแรงงานลดลง คนไทยได้รับการพัฒนาศักยภาพทุกช่วง

วัย แต่ยังมีปัญหาด้านคุณภาพการศึกษาและสติปัญญาของเด็ก มีพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ และผลิตภาพแรงงานต่ำ

3) การเปลี่ยนแปลงสภาวะด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทุนทรัพยากร ธรรมชาติเสื่อมโทรม การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลซ้ำเติมให้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรุนแรง กระทบต่อผลผลิตภาคเกษตรและความยากจน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

4) การเปลี่ยนแปลงด้านการบริหารจัดการการพัฒนาประเทศ ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองสูงขึ้น แต่ความขัดแย้งทางการเมืองและความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ยังคงดำรงอยู่และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ การดำรงชีวิตของประชาชน ความเชื่อมั่นของนานาชาติ ตลอดจนความสงบสุขที่ลดลง ขณะที่ประสิทธิภาพภาครัฐมีการเปลี่ยนแปลงในภาพรวมที่ดีขึ้น แต่ขีดความสามารถในการป้องกันการทุจริตต้องปรับปรุง การกระจายอำนาจประสบความสำเร็จในเรื่องการเพิ่มรายได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่มีความล่าช้าในการถ่ายโอนภารกิจและมีความไม่ชัดเจนในการแบ่งบทบาทหน้าที่กับราชการ

ส่วนกลาง ขณะเดียวกัน การคอร์รัปชันยังคงเป็นปัญหาสำคัญของไทย กลุ่มคนรุ่นใหม่เห็นว่าการคอร์รัปชันเป็นเรื่องที่ยอมรับได้

2.2 การประเมินความเสี่ยง

ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ประเทศไทยจะเผชิญกับความเสี่ยง ที่ต้องเตรียมการสร้างภูมิคุ้มกันให้ประเทศพร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ 6 ประการ ดังนี้

2.2.1 การบริหารภาครัฐอ่อนแอ ไม่สามารถขับเคลื่อนการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ อำนาจรัฐถูกใช้เพื่อผลประโยชน์ของคนบางกลุ่ม ความสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐกับภาคประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชนในบางพื้นที่มีช่องว่างมากขึ้น

2.2.2 โครงสร้างทางเศรษฐกิจไม่สามารถรองรับการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยมีความอ่อนไหวต่อความผันผวนของเศรษฐกิจโลกและปัจจัยแวดล้อมโลกที่เปลี่ยนแปลงไป การขยายตัวทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับปัจจัยการผลิตดั้งเดิมโดยเฉพาะทุน และแรงงานราคาถูกที่มีผลิตภาพการผลิตต่ำ เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก

2.2.3 โครงสร้างประชากรที่มีวัยสูงอายุเพิ่มขึ้นขณะที่ประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง ประเทศไทยจะเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในปี 2568 ขณะที่ประชากรวัยเด็กมีสัดส่วนลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้สัดส่วนประชากรวัยแรงงานลดลงในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 อาจกระทบต่อความต้องการแรงงานในระบบเศรษฐกิจในอนาคต

2.2.4 ค่านิยมที่ดั่งงามของไทยเสื่อมถอยและประเพณีดั้งเดิมถูกบิดเบือน กระแสโลกาภิวัตน์มีผลกระทบต่อวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมที่ดั่งงาม ส่งผลให้สังคมไทยมีความเป็นวัตถุนิยม คนไทยให้ความสำคัญกับศีลธรรมและวัฒนธรรมที่ดั่งงามลดลง

2.2.5 ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อมของประเทศมีแนวโน้มเสื่อมโทรมรุนแรง จากการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านกายภาพ การใช้ประโยชน์ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลให้สถานการณ์และแนวโน้มความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทวีความรุนแรง โดยเฉพาะการขาดแคลนน้ำ การใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง ไม่คุ้มค่า และปริมาณของเสียที่เพิ่มขึ้น นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ รวมไปถึงการกัดเซาะชายฝั่งอย่างต่อเนื่อง

2.2.6 ประเทศไทยยังคงมีความเสี่ยงด้านความมั่นคง ทั้งที่มาจากปัญหาการก่อความไม่สงบในประเทศ ปัญหาการก่อการร้าย วิกฤตเศรษฐกิจและการแข่งขันด้านต่างๆ ในเวทีระหว่างประเทศ รวมทั้งภัยพิบัติที่เกิดจากมนุษย์และธรรมชาติมีความรุนแรงและผลกระทบสูง มีแนวโน้มจะมีความรุนแรงและผลกระทบเพิ่มขึ้นในระยะต่อไป

2.3 การสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศ

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องสร้างภูมิคุ้มกันประเทศ ดังนี้

2.3.1 ประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันหลักที่ยึดโยงคนในชาติให้เกาะเกี่ยวกันอย่างแน่นแฟ้น เป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตของคนในสังคม

2.3.2 การพัฒนาประเทศให้อยู่บนฐานความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย การวิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศ ในการปรับเปลี่ยนการผลิตจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เงินทุน และแรงงานที่มีผลิตภาพต่ำ ไปสู่การใช้ความรู้และความชำนาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.3.3 สังคมไทยมีค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงาม วัฒนธรรมไทยที่ดีงามสามารถยึดโยงคนไทยให้เป็นเอกภาพ ลดอิทธิพลของความทันสมัยและความขัดแย้งในสังคมไทย ประชาชนนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน ครอบคลุมบ่มเพาะความเป็นไทยที่มีจิตสำนึกและอัตลักษณ์ให้บุตรหลานได้ตระหนักถึงรากเหง้าของตนเอง

2.3.4 ภาคการเกษตรเป็นฐานรายได้หลักและความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ ก่อให้เกิดประโยชน์หลายด้าน ทั้งแหล่งสร้างงาน แหล่งผลิตอาหาร และเชื่อมโยงวิถีชีวิตของสังคมไทย มีส่วนสำคัญในการลดความยากจน สร้างงาน และลดผลกระทบจากภาวะโลกร้อน

2.3.5 ชุมชนเป็นกลไกที่มีความสามารถในการบริหารจัดการ มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเชื่อมโยงกันเป็นสังคมสวัสดิการ เป็นพลังหลักในการพัฒนารากฐานของประเทศให้มั่นคง ชุมชนพึ่งตนเองสามารถบรรเทาปัญหาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ กลไกชุมชนสามารถพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญรุ่งเรือง

3. แนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศ

3.1 แนวคิดหลัก

ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม ขณะที่

การทบทวนผลการพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมาสะท้อนปัญหาเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการประเทศที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว ทั้งมีความเสี่ยงในหลายมิติที่ อาจทำให้ปัญหาต่างๆ รุนแรงมากขึ้น การพัฒนาประเทศในอนาคต จึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมและสร้างภูมิคุ้มกัน ของประเทศให้เข้มแข็งภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการ เปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างมั่นคงกรอบแนวคิดการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จึงมีแนวคิด ที่ต่อเนื่องจาก

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8-10 โดยยังคงยึดหลักการปฏิบัติตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และขับเคลื่อนให้บัง เกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกภาคส่วน ทุกระดับ ยึดแนวทางการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งมิติตัวคน สังคมเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมือง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ขณะเดียวกัน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมใน กระบวนการพัฒนาประเทศ

3.2 ทิศทางการพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 ได้ตระหนักถึงสถานการณ์และ ความเสี่ยงซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกและภายในประเทศ โดยเฉพาะภาวะผันผวนด้านเศรษฐกิจ พลังงาน และภูมิอากาศ ที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบต่อประเทศไทยทั้งเชิงบวกและลบ ดังนั้น ทิศทางการบริหารจัดการประเทศภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ดังกล่าว จึงเป็นการใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศเพื่อสร้างความเข้มแข็ง และรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศที่เน้น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตภาคเกษตร และการประกอบกิจการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาด ย่อม ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค ซึ่งประเทศไทยมี พันธกรณีภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ เพื่อสามารถใช้โอกาสที่เกิดขึ้นและเพิ่มภูมิคุ้มกันของทุนที่มีอยู่ใน สังคมไทยได้อย่างเหมาะสม พร้อมก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี 2558 ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องสร้าง ความพร้อมสำหรับเชื่อมโยงด้านกายภาพทั้งโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพ คน การเสริมสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นพลัง ขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทยการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่

11 จึงเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยนำทุนของประเทศ ที่มีศักยภาพมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเพื่อเป็นรากฐานการ พัฒนาประเทศที่สำคัญได้แก่ การเสริมสร้างทุนสังคม (ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนทางวัฒนธรรม) ให้ความสำคัญกับ การพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน สามารถ จัดการความเสี่ยง และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม สำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ (ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน) มุ่งพัฒนา เศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง โดยใช้ภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ให้ ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในประเทศและ ต่างประเทศ การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ บนพื้นฐานการ

พึ่งพาซึ่งกันและกัน ในส่วนการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหาร การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตร มุ่งสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการเพิ่มบทบาทไทยในเวทีประชาคมโลก ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการประเทศเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบราชการและข้าราชการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล เพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาระบบและกลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างมีส่วนร่วม ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมและสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากร ควบคู่ไปกับปลูกจิตสำนึก ค่านิยมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลแก่ประชาชนทุกกลุ่ม

4. วิสัยทัศน์และทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 มุ่งพัฒนาภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกระดับ ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ให้ความสำคัญกับการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม พัฒนาประเทศสู่ความสมดุลในทุกมิติ อย่างบูรณาการ และเป็นองค์รวม และยึดวิสัยทัศน์ปี พ.ศ. 2570 ดังนี้

“คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

4.1 วิสัยทัศน์และพันธกิจการพัฒนาประเทศ

การจัดทำแผนพัฒนาในระยะ 5 ปี ที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ระยะยาวดังกล่าว จำเป็นต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงในช่วงระยะ 5 ปี แผนพัฒนาฉบับที่ 11 จึงประกอบด้วยวิสัยทัศน์และพันธกิจ ดังนี้

4.1.1 วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

4.1.2 พันธกิจ

1) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการ

ยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

2) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

3) พัฒนาฐานการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

4) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

4.2. วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

4.2.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสงบสันติสุข
- 2) เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกาย ใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ
- 3) เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน เป็นผู้นำ การผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ
- 4) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

4.2.2 เป้าหมายหลัก

- 1) ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลง และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า 5.0 คะแนน
- 2) คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น
- 3) เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ให้มีสัดส่วนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40.0

4) คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

4.2.3 ตัวชี้วัด

1) ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 10.0 กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ 10.0 สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึง การคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน

2) จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรมจริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

3) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลผลิตการผลิตรวมอันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

4) คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนา(เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา)

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 จึงจำเป็นต้องกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยง และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่างๆ ให้เข้มแข็ง ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 มีดังนี้ (เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา)

5.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน มุ่งเตรียมคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกันเพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเสริมสร้างศักยภาพของคนในทุกมิติ ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้ และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรมจริยธรรม มี

ความเพียร และรู้คุณค่าความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่กับการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคมและสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็งและเอื้อต่อการพัฒนาคน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งและสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้คนในชุมชน และเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาประเทศโดยมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

5.2.1 ปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม โดยส่งเสริมคู่สมรสที่มีศักยภาพและความพร้อมให้มีบุตรเพิ่มขึ้นและรักษาระดับอัตราเจริญพันธุ์ไม่ให้อยู่ต่ำกว่าระดับที่เป็นอยู่ปัจจุบัน สนับสนุนการกระจายตัวและส่งเสริมการตั้งถิ่นฐานของประชากรให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส และทรัพยากรธรรมชาติของพื้นที่

5.2.2 พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง โดยพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัย สนับสนุนกระบวนการเรียนรู้สู่วัฒนธรรมการถือลูก เสริมสร้างทักษะให้คนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต การต่อยอดสู่นวัตกรรมความรู้ การฝึกฝนจนเกิดความคิดสร้างสรรค์

5.2.3 ส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาพคนไทยให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ โดยการพัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน และลดปัจจัยเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อสุขภาพ

5.2.4 ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยกระตุ้นให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้ด้วยการสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน สร้างนิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัย ควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สร้างปัจจัยสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

5.2.5 เสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนนาค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงามของไทยเป็นฐานในการพัฒนาคนและสังคม โดยส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันหลักทางสังคม พัฒนาบทบาทของสถาบันทางสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาคน และสร้างค่านิยมให้คนไทยภาคภูมิใจในวัฒนธรรมไทย

5.3 ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน เพื่อให้ภาคเกษตรเป็นฐานการผลิตที่มั่นคงและเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถผลิตสินค้าเกษตร อาหารและพลังงานที่มีมูลค่าเพิ่ม มีคุณภาพ มาตรฐานปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีปริมาณเพียงพอกับความต้องการของตลาดในระดับราคาที่เหมาะสมและเป็นธรรม พัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้เกษตรกร สนับสนุนครัวเรือนและองค์กรเกษตรกร ชุมชนและเกษตรกรให้เข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

5.3.3 การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต สนับสนุนการผลิตและบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน ส่งเสริมสถาบันการศึกษาในพื้นที่ให้ร่วมทำการศึกษาวิจัยกับภาคเอกชน สนับสนุนเกษตรกรและผู้ประกอบการนำองค์ความรู้ นวัตกรรมและ

เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหาร ยกกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร มาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรให้เทียบเท่าระดับสากล ส่งเสริมระบบตลาดกลางสินค้าเกษตรและตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ส่งเสริมภาคเอกชนและองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการระบบสินค้าเกษตรและอาหารร่วมกับสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของภาคเกษตร

5.5 ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม มุ่งเพิ่มศักยภาพในการใช้ประโยชน์จากความได้เปรียบด้านที่ตั้งของประเทศในเชิงยุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นจุดเชื่อมโยงที่สำคัญในภูมิภาคอาเซียนและเอเชียแปซิฟิก เสริมสร้างประโยชน์ของไทยในด้านการค้า การลงทุน

การเงินและโอกาสด้านการตลาดระหว่างประเทศ ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน รวมทั้งเชื่อมโยงด้านการค้าการลงทุนกับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจใหม่ในเอเชียและกลุ่มเศรษฐกิจใหม่ในเอเชียแปซิฟิก รวมทั้งผลักดันบทบาทของไทยให้เป็นส่วนสำคัญของความร่วมมือในการพัฒนาภายใต้กรอบต่างๆ ได้แก่ อนุภูมิภาค เอเชีย เอเชียและพหุภูมิภาค รวมทั้งเอเชียแปซิฟิก โดยมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

5.5.3 สร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพในการร่วมพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ **เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในระดับสากล** ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงาน กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานของคุณภาพสินค้าและบริการ เพื่อป้องกันสินค้าและบริการนำเข้าที่ไม่ได้คุณภาพทั้งในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน

5.5.10 ปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการพัฒนภายในประเทศ ตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น มุ่งเสริมสร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่นให้รับรู้และเตรียมพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ สนับสนุนกลไกการพัฒนาระดับพื้นที่ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดชายแดน ให้สามารถพัฒนาเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน **ส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการและเครือข่ายของสถาบันการศึกษาของไทยที่สร้างความใกล้ชิด และปฏิสัมพันธ์กับประเทศในอนุภูมิภาค**

2.2 แผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2555-2558

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 128 ตอนพิเศษ 109 ง ลงวันที่ 21 กันยายน 2554

รัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี

โดยนำมาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการที่จะกำหนดกรอบการจัดการ และพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัย ดังนี้

1. นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

1.8 ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ สร้างสมดุลและความเข้มแข็งอย่างมีคุณภาพให้แก่ระบบเศรษฐกิจมหภาค

1.8.2 ดำเนินการให้แรงงานมีรายได้เป็นวันละไม่น้อยกว่า 300 บาท และผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีรายได้เดือนละไม่น้อยกว่า 15,000 บาทอย่างสอดคล้องกับผลิตภาพและผลิตภาพ

2. ในส่วนของนโยบายที่จะดำเนินการภายในช่วงระยะ 4 ปีของรัฐบาลชุดนี้รัฐบาลจะดำเนินนโยบายหลักในการบริหารประเทศซึ่งปรากฏตามนโยบายข้อที่ 2 ถึงข้อที่ 8 ดังต่อไปนี้

2. นโยบายความมั่นคงแห่งรัฐ

2.1 เหตุุนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ดำรงไว้ซึ่งพระบรมเดชานุภาพแห่งองค์พระมหากษัตริย์ น้อมนำพระราชดำริทั้งปวงไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อม พร้อมทั้งอัญเชิญไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมเพื่อให้ประชาชนในชาติมีความตระหนักในพระมหากรุณาธิคุณและจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ ทั้งจะส่งเสริมและเผยแพร่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการรู้จักสามัคคี และดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง

3. นโยบายเศรษฐกิจ

3.3 นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

3.3.1 ภาคเกษตร

7) เร่งรัดพัฒนาธุรกิจการเกษตร โดยการพัฒนาสถาบันเกษตรกรในด้านธุรกิจสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่จากโครงการกองทุนตั้งตัวได้ ร่วมมือสนับสนุนสถาบันการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการเกษตรทุกสาขา และดำเนินการให้บุคลากรของสถาบันการศึกษาได้ทำหน้าที่สนับสนุนการส่งเสริมการเกษตร พัฒนารูปแบบการจัดการผลิต การบรรจุผลิตภัณฑ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ และการตรวจสอบย้อนกลับแหล่งผลิตเร่งรัดการพัฒนาเกษตรอุตสาหกรรม

3.6 นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ

3.6.1 สนับสนุนการเข้าถึงข้อมูลและข่าวสาร ยกกระดับคุณภาพการศึกษาเสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ส่งเสริมการลดการใช้พลังงาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของประเทศในระยะยาว

3.6.2 ส่งเสริมการเข้าถึงการใช้บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสาธารณะที่มีการใช้งานตามความเหมาะสมโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย ผลักดันให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ใช้กองทุนวิจัยและพัฒนากิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมเพื่อประโยชน์สาธารณะจัดให้มีบริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตตามมาตรฐานการให้บริการในพื้นที่สาธารณะ สถานที่ราชการ และสถานศึกษาที่กำหนดโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย หรือกำหนดเป็นเงื่อนไขให้ผู้ประกอบการจัดให้บริการโทรคมนาคมอย่างทั่วถึง

3.6.3 ส่งเสริมการใช้คลื่นความถี่อันเป็นทรัพยากรของชาติให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ อีกทั้งดำรงรักษาไว้ซึ่งสิทธิอันพึงได้ของประเทศในการใช้เทคโนโลยีด้านการสื่อสารโทรคมนาคมเหนือพื้นผิวโลก

3.6.4 ส่งเสริมการใช้สื่อวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ทั้งภาครัฐ ภาคประชาชน รวมทั้งการพัฒนาการปรับเปลี่ยนระบบการใช้เทคโนโลยีจากระบบอนาล็อกเป็นระบบดิจิทัล ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงการก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งต่อประชาชนและประเทศชาติ โดยผลักดันให้คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติดำเนินการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

3.6.5 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ ฮาร์ดแวร์ และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง และจัดให้มีกลไกสนับสนุนแหล่งทุนสำหรับผู้ประกอบการเทคโนโลยีสารสนเทศขนาดกลางและขนาดย่อม รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพได้มาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมเพื่อผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในภูมิภาค

4. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

4.1 นโยบายการศึกษา

4.1.1 เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการปฏิรูประบบความรู้ของสังคมไทย อันประกอบด้วยยกระดับองค์ความรู้ให้ได้มาตรฐานสากล จัดให้มีโครงการตำราแห่งชาติที่บรรจุความรู้ที่ก้าวหน้า และได้มาตรฐานทั้งความรู้ที่เป็นสากลและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการอ่าน พร้อมทั้งส่งเสริมการเรียนการสอน

ภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น จัดให้มีระบบการจัดการความรู้ ปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาทุกระดับให้รองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกและทัดเทียมกับมาตรฐานสากลบนความเป็นท้องถิ่นและความเป็นไทยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาทุกระดับชั้นโดยวัดผลจากการผ่านการทดสอบมาตรฐานในระดับชาติและนานาชาติ ขจัดความไม่รู้หนังสือให้สิ้นไปจากสังคมไทย จัดให้มีครูดีเพียงพอในทุกห้องเรียน ให้มีโรงเรียนและสถาบันอาชีวศึกษาคูณภาพสูงในทุกพื้นที่ พัฒนามหาวิทยาลัยเข้าสู่ระดับโลก พัฒนาระบบการศึกษาให้ผู้เรียนมีความรู้คุณธรรมมุ่งการสร้างจริยธรรมในระดับปัจเจก รวมทั้งสร้างความตระหนักในสิทธิและหน้าที่ความเสมอภาค และดำเนินการให้การศึกษาเป็นพื้นฐานของสังคมประชาธิปไตยที่แท้จริงปรับปรุงโครงสร้างระบบบริหารการศึกษาโดยการกระจายอำนาจสู่พื้นที่ให้เสร็จสมบูรณ์โดยเริ่มจากพื้นที่ที่มีความพร้อม

4.1.2 สร้างโอกาสทางการศึกษา กระจายโอกาสทางการศึกษาในสังคมไทย โดยคำนึงถึงการสร้างความเสมอภาคและความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นแก่ประชากรทุกกลุ่ม ซึ่งรวมถึงผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้บกพร่องทางกายและการเรียนรู้ รวมทั้งชนกลุ่มน้อย โดยส่งเสริมการให้ความรู้ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาถึงแรกเกิด ให้ได้รับการดูแลอย่างมีประสิทธิภาพทั้งแม่และเด็ก สนับสนุนการจัดการศึกษาตามวัยและพัฒนาการอย่างมีคุณภาพตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยจัดให้มีการเทียบโอนวุฒิการศึกษาสำหรับกลุ่มที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง เช่น กลุ่มแม่บ้าน จัดให้มีระบบสะสมผลการศึกษาและการเทียบโอนเพื่อขยายโอกาสให้กว้างขวางและลดปัญหาคนออกจากระบบการศึกษานอกจากนี้ จะดำเนินการลดข้อจำกัดของการเข้าถึงการศึกษา ระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษาชั้นสูง โดยจัดให้มี “โครงการเงินกู้เพื่อการศึกษาที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต” โดยให้ผู้กู้เริ่มใช้คืนต่อเมื่อมีรายได้เพียงพอที่จะเลี้ยงตัวได้พักชำระหนี้แก่ผู้เป็นหนี้กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา โดยปรับเปลี่ยนการชำระหนี้เป็นระบบที่ผูกพันกับรายได้ในอนาคต ปรับปรุงระบบการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อทุกระดับให้เอื้อต่อการกระจายโอกาส โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะจัดให้มีระบบคัดเลือกกลางเพื่อเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม ดำเนิน “โครงการ 1 อำเภอ 1 ทุน” เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กไทยได้ไปเรียนต่อต่างประเทศ จัดการศึกษาชุมชนเพื่อมุ่งให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้และการศึกษาตลอดชีวิต

4.1.3 ปฏิรูปครู ยกฐานะครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงอย่างแท้จริงโดยปฏิรูประบบการผลิตครูให้มีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติ สร้างแรงจูงใจให้คนเรียนดีและมีคุณธรรมเข้าสู่วิชาชีพครู ปรับปรุงระบบเงินเดือนและค่าตอบแทนครู พัฒนาระบบความก้าวหน้าของครูโดยใช้การประเมินเชิงประจักษ์ที่อิงขีดความสามารถและวัดสัมฤทธิ์ผลของการจัดการศึกษาเป็นหลัก จัดระบบการศึกษาและฝึกอบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพครูอย่างต่อเนื่อง แก้ปัญหาหนี้สินครูโดยการพักชำระหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามนโยบายแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือนของรัฐบาลพัฒนาระบบภูมิสารสนเทศเพื่อใช้ในการกระจายครูขจัดปัญหาการขาดแคลนครูในสาระวิชาหลัก เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษา

4.1.4 จัดการศึกษาขั้นอุดมศึกษาและอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยกระบวนการสร้างประสบการณ์ระหว่างเรียนอย่างเหมาะสม และสนับสนุนการสร้างรายได้ระหว่างเรียน และสนับสนุนให้ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำได้ทันทีโดยความร่วมมือระหว่างแหล่งงานกับ

สถานศึกษา ส่งเสริมให้มีศูนย์อบรมอาชีวศึกษาเพื่อให้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนสามารถเรียนรู้หาประสบการณ์ก่อนไปประกอบอาชีพโดยให้สถาบันอาชีวศึกษาดำเนินการร่วมกับผู้เชี่ยวชาญในแต่ละอาชีพรวมทั้งจัดให้มีศูนย์ซ่อมสร้างประจำชุมชนเพื่อฝึกฝนช่างฝีมือและการสร้างทักษะในการให้บริการแก่ประชาชนทั้งนี้ จะดำเนินการร่วมกับภาคเอกชนอย่างจริงจังเพื่อส่งเสริมการศึกษาในสายอาชีวศึกษาให้เป็นที่ยอมรับและสามารถมีรายได้สูงตามความสามารถ

4.1.5 เร่งพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้ทัดเทียมกับนานาชาติ

โดยใช้เป็นเครื่องมือในการเร่งยกระดับคุณภาพและการกระจายโอกาสทางการศึกษา จัดให้มีระบบการเรียนแบบอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติเพื่อเป็นกลไกในการเปลี่ยนกระบวนทัศน์การเรียนรู้ให้เป็นแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเอื้อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาเครือข่ายสารสนเทศเพื่อการศึกษา พัฒนาระบบ “ไซเบอร์โฮม” ที่สามารถส่งความรู้มายังผู้เรียนโดยระบบอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ส่งเสริมให้นักเรียนทุกระดับชั้นได้ใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ตเพื่อการศึกษา ขยายระบบโทรทัศน์เพื่อการศึกษาให้กว้างขวาง ปรับปรุงห้องเรียนนำร่องให้ได้มาตรฐาน ห้องเรียนอิเล็กทรอนิกส์รวมทั้งเร่งดำเนินการให้ “กองทุนเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา” สามารถดำเนินการตามภารกิจได้

4.1.6 สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างทุนปัญญาของชาติ พัฒนามหาวิทยาลัย

ให้มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยระดับโลก ระดมสรรพกำลังเพื่อพัฒนาระบบเครือข่ายการวิจัยแห่งชาติเพื่อสร้างทุนทางปัญญาและนวัตกรรม ผลักดันให้ประเทศสามารถพึ่งตนเองได้ทางเทคโนโลยีเพื่อนำไปสู่การสร้างรากฐานใหม่ของเศรษฐกิจฐานนวัตกรรม จัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศเพื่อการวิจัยสำหรับสาขาวิชาที่จำเป็นพัฒนาโครงสร้างการบริหารงานวิจัยของชาติโดยเน้นความสัมพันธ์อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพระหว่างองค์กรบริหารงานวิจัยกับสถาบันอุดมศึกษา

4.1.7 เพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคม

อาเซียน โดยร่วมมือกับภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาในการวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ สอดคล้องตามความต้องการของภาคการผลิตและบริการ เร่งรัดการจัดทำมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพรับรองสมรรถนะการปฏิบัติงานตามมาตรฐานอาชีพ และการจัดทำมาตรฐานฝีมือแรงงานให้ครบทุกอุตสาหกรรม

4.4 นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม

4.4.1 เร่งดำเนินการให้ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมมีบทบาทนำในการร่วมเทิดทูนสถาบันหลัก ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และร่วมสร้างประเทศไทยให้เป็นประเทศที่อยู่สบาย โดยน้อมนำพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานให้แก่รัฐบาลในการบริหารราชการแผ่นดินด้วยการทำงานตั้งใจให้ประเทศเป็นที่อยู่ที่ดีที่สุดในโลกที่มีความอุ่นใจ และน้อมนำพระราชดำรัสในพิธีเปิดพิพิธภัณฑ์สถาน

แห่งชาติพระนครศรีอยุธยา “การรักษาวัฒนธรรม คือ การรักษาชาติ” มาหล่อหลอมและยึดเหนี่ยวจิตใจเป็นหนึ่งเดียวเพื่อเสริมสร้างความปรองดองสมานฉันท์ให้กับคนในชาติ

4.4.2 อุปถัมภ์ คຸ້ມครอง และทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ ส่งเสริมการปรับปรุงองค์กรและกลไกที่รับผิดชอบด้านศาสนาเพื่อให้การบริหารจัดการ ส่งเสริม ทำนุบำรุงศาสนา มีความเป็นเอกภาพและประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมความเข้าใจอันดีและสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนาเพื่อนำหลักธรรมของศาสนาไปใช้ในการส่งเสริมศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และสร้างแรงจูงใจให้ประชาชนใช้หลักธรรมในการดำรงชีวิตมากขึ้น

4.4.4 สร้างสรรค์อารยธรรมที่ดิงงามสู่วิถีชีวิตและสังคมคุณภาพ ดังนี้

1) สร้างความเชื่อมโยงระหว่างยุคสมัยอย่างต่อเนื่องโดยให้ความสำคัญต่อบุคลากรทางด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ทุกแขนง ทุกสาขาอาชีพให้ได้รับการดูแลและมีคุณภาพชีวิตที่ดีเพื่อเป็นแม่พิมพ์ในการถ่ายทอดภูมิปัญญาองค์ความรู้ รวมถึงเป็นทูตวัฒนธรรม และเป็นแบบอย่างและสร้างแรงบันดาลใจให้แก่อนุชนรุ่นต่อไป

2) ส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมและเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับอารยประเทศและประชาคมอาเซียน ร้อยเรียงเรื่องราวผ่านการสื่อสารรูปแบบใหม่และเทคโนโลยีทันสมัย ผลิตสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ สื่อเคลื่อนไหว สารคดีและภาพยนตร์ รวมทั้งเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางการสื่อสารอันทันสมัย

4.4.6 พัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและการนันทนาการเพื่อส่งเสริมให้วัยรุ่นไทยเกิดการเรียนรู้ที่ถูกต้อง ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีคุณธรรมเอื้ออาทรต่อผู้อื่น และเกิดการเรียนรู้ศิลปะอย่างสร้างสรรค์ เข้าใจถึงคุณค่า ซาบซึ้งในสุนทรียของศิลปะ

4.4.7 ขยายบทบาทและสร้างเครือข่ายความร่วมมือของสภาวัฒนธรรมทุกจังหวัดกับภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเพื่อขยายบทบาทสภาวัฒนธรรมทุกจังหวัดให้เป็นกลไกเฝ้าระวังทางวัฒนธรรมที่ครอบคลุมทั้งวิถีชีวิตและสื่อทุกประเภทที่มีผลกระทบต่อการเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรมและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนพร้อมทั้งจัดสื่อที่เป็นภัยต่อสังคม ขยายสื่อดีเพื่อนำไปสู่การสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมอย่างเท่าทันสถานการณ์

4.5 นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม

4.5.2 สร้างหลักประกันความมั่นคงในศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ ด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิมนุษยชนในทุกรูปแบบ

4.5.4 สนับสนุนบทบาทของสตรีไทยในการมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเสมอภาค ด้วยการปกป้องสิทธิของสตรี ปรับปรุงกฎหมายที่คุ้มครองสตรีที่ถูกกระทำรุนแรงในครอบครัว และดิงศักยภาพของสตรีให้มีส่วนร่วมพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาและ

สาธารณสุขแก่สตรีทั้งในเมืองและชนบทเพื่อให้มีความรู้และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีรายได้ มีหลักประกันในการดำรงชีวิต จัดตั้งสถานดูแลเด็กในที่ทำงานภาครัฐและเอกชนจนถึงระดับชุมชน การเพิ่มและพัฒนาศักยภาพของศูนย์พึ่งได้เพื่อช่วยเหลือเด็กและผู้หญิงที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัวตลอด 24 ชั่วโมง ตลอดจนส่งเสริมบทบาทของสตรีให้เป็นหลักในการสร้างครอบครัวที่อบอุ่นมั่นคง รวมถึงจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาบทบาทสตรีไทยให้เท่าทันโลกยุคใหม่

4.5.5 เสริมสร้างให้ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ด้วยการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะต่าง ๆ สำหรับรองรับผู้สูงอายุและคนพิการ สร้างความพร้อมในการเป็นสังคมผู้สูงอายุ พัฒนาบริการสุขภาพอนามัย ให้การสงเคราะห์ จัดการศึกษา จัดสวัสดิการ รวมถึงหาอาชีพให้แก่ผู้ด้อยโอกาสผู้พิการหรือทุพพลภาพ และสนับสนุนให้ผู้สูงอายุร่วมเป็นพลังขับเคลื่อนสังคมภายใต้หลักคิดที่ว่าผู้สูงอายุเป็นบุคคลที่มีประสพการณ์สูง สมควรให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาบ้านเมือง

5. นโยบายที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

5.8 พัฒนานองค์ความรู้ในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานองค์ความรู้ที่ชุมชน ท้องถิ่นส่งเสริมการทำวิจัยร่วมกับต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ช่วยให้เกิดการใช้ทรัพยากรและพลังงานอย่างประหยัดและช่วยลดมลพิษ จัดหาคณากรทางวิทยาศาสตร์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาเครือข่ายนักวิจัยเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักวิจัยและภาคีอื่น ๆ

6. นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

6.1 เร่งพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นสังคมที่อยู่บนพื้นฐานขององค์ความรู้ โดยพัฒนาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ให้ประชาชนได้ใช้ในชีวิตประจำวันให้ทัดเทียมกับพัฒนาการในระดับนานาชาติ จัดให้มีแหล่งความรู้สาธารณะเพิ่มขึ้นทั้งในรูปองค์กร เช่น พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ สิ่งพิมพ์ และผ่านทางเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนยกมาตรฐานการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทุกระดับ

6.2 เร่งสร้างนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัย และครูวิทยาศาสตร์ให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศอย่างมั่นคงและนำพาประเทศไทยเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้แบบสร้างสรรค์และนวัตกรรมใหม่พัฒนาสายงานการวิจัยเพื่อให้นักวิจัยมีระบบความก้าวหน้าในวิชาชีพ รวมทั้งพัฒนาแหล่งงานด้านการวิจัยเพื่อรองรับบุคลากรการวิจัยทั้งในภาครัฐและเอกชน

6.3 สนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมทั้งสถาบันการศึกษาชั้นสูงให้เกิดการวิจัยและพัฒนา และการถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อมุ่งสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมซึ่งครอบคลุมตั้งแต่การพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคการบริการ

โดยเฉพาะในสาขาที่ประเทศไทยมีศักยภาพสูงและจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ เช่น สาขาความหลากหลายทางชีวภาพ

6.4 จัดระบบบริหารงานวิจัยให้เกิดประสิทธิภาพสูง โดยการจัดเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการวิจัยระหว่างหน่วยงานและสถาบันวิจัยที่สังกัดภาคส่วนต่าง ๆ ในประเทศ รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาเพื่อลดความซ้ำซ้อนและทวิศักยภาพ

8. นโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

8.1 ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน

8.1.1 พัฒนาระบบราชการอย่างต่อเนื่อง เน้นการบริหารเชิงกลยุทธ์ในระดับชาติอย่างมีวิสัยทัศน์และมุ่งผลสัมฤทธิ์ นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวางแผนและตัดสินใจให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะทำให้บทบาทและภารกิจของหน่วยงานภาครัฐมีความกระชับ มีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เหมาะสมกับสถานการณ์

8.1.2 เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการบริหารงานแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง ยกย่องสมรรถนะของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐพัฒนาและส่งเสริมรูปแบบโครงสร้าง และระบบการบริหารงานใหม่ที่มีความยืดหยุ่นคล่องตัวสูง และปรับปรุงระบบบริการประชาชนให้เป็นเชิงรุกมากขึ้น มุ่งเน้นการจัดการความรู้และพัฒนาส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มีการสร้างนวัตกรรมในการทำงานอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ

8.1.3 พัฒนาและส่งเสริมระบบการบริหารงานบุคคลภาครัฐโดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ที่สามารถประเมินผลงานได้ด้วยระบบคุณธรรม และให้หลักประกันความมั่นคงบนพื้นฐานของความรู้ความสามารถและผลงานสาธารณะตลอดจนปรับปรุงพัฒนาทัศนคติ วิถีคิด และวิถีปฏิบัติงานของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ประชาชน

8.1.4 พัฒนาสมรรถนะของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการและการส่งมอบบริการสาธารณะ โดยจะเน้นการพัฒนาข้าราชการในตำแหน่งที่มีความสำคัญต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศและสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระบบราชการ ตลอดจนพัฒนาคุณภาพชีวิตของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ดีขึ้นเพื่อให้สามารถดำรงชีพอย่างมีศักดิ์ศรี โดยเฉพาะข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐระดับต้นซึ่งจะปรับค่าตอบแทนให้อยู่ในระดับที่เพียงพอแก่การดำรงชีวิตดูแลครอบครัว และสามารถรักษาเกียรติศักดิ์ของการเป็นบุคลากรภาครัฐ

8.1.5 เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลให้แก่ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ และพัฒนาความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างจริงจังเพื่อให้ข้าราชการเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของประชาชน ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและชุมชน โดยปรับปรุงกฎหมายให้มีการเปิดเผยบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐตำแหน่งระดับสูงและตำแหน่งที่มีอำนาจมาก รวมทั้งบุคลากรขององค์กรอิสระต่อสาธารณชน เพื่อความโปร่งใสของผู้ดำรงตำแหน่งเหล่านี้ และเปิดโอกาสให้สาธารณชนร่วมตรวจสอบบุคลากรของภาครัฐเพิ่มขึ้น

8.1.7 พัฒนาระบบราชการให้เป็นระบบที่โปร่งใสขึ้นโดยการวางระบบการตรวจสอบ และประเมินผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานคุณธรรม จริยธรรมความคุ้มค่า พัฒนาระบบการติดตาม เปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร ปรับปรุงระบบการจัดซื้อจัดจ้างตลอดจนการใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินให้เกิดความสุจริตและมี ประสิทธิภาพ

8.1.8 ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยให้ประชาชนมี ส่วนร่วมกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น รวมทั้งให้ประชาชนมี โอกาสแสดงความคิดเห็นในประเด็นสำคัญต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องโดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อเป็นพลัง ขับเคลื่อนนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่บรรลุตามเป้าหมาย รวมทั้งสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรับรู้ ข้อมูลข่าวสาร ร่วมเสนอความเห็น ปัญหา และแนวทางแก้ไขและมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ

8.3 ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางราชการ สื่อสารมวลชน และ สื่อสาธารณะทุกประเภทได้อย่างกว้างขวางรวดเร็ว ถูกต้อง เป็นธรรม

8.3.1 ส่งเสริมและพัฒนาช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน ด้วยการ เชื่อมโยงกับเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมที่ทันสมัยและส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่าง สื่อสารมวลชนในประชาคมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และสื่อสารมวลชนโลก

8.3.2 ส่งเสริมและพัฒนากิจการสื่อสารมวลชนทั้งทางด้านเทคโนโลยี เครือข่าย และ ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการทำหน้าที่เพื่อให้สอดคล้องกับวิวัฒนาการสมัยใหม่ และ ส่งเสริมให้สื่อมวลชนร่วมเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศโดยเพิ่มรายการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน ด้านต่าง ๆ เช่นการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม คุณธรรม นวัตกรรม การเตือนภัยกรณีภัยพิบัติต่าง ๆ หรืออื่นใดที่เป็น ประโยชน์ต่อสาธารณะ โดยประสานความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน

8.3.3 ส่งเสริมให้สื่อสารมวลชนทุกประเภทมีอิสระและเสรีภาพในการเสนอข้อมูล ข่าวสารอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมและตระหนักต่อจรรยาบรรณของสถาบันสื่อสารมวลชน รวมทั้งส่งเสริมให้ มีการสร้างดุลยภาพของข่าวสาร

2.3 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ประเด็นทิศทาง และนโยบายของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551 – 2565)

นอกจากศึกษาและนำนโยบายรัฐบาลมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัย ราชภัฏวไลยอลงกรณ์แล้ว ยังได้นำประเด็นทิศทาง และนโยบายของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551 – 2565) ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มาเป็นแนวทางในการจัดทำด้วย ดังนี้

การพัฒนาบุคลากรในอุดมศึกษา

ข้อ 137 จุดอ่อนที่สำคัญประการหนึ่งของอุดมศึกษาไทย คือ อาจารย์และระบบการพัฒนา บุคลากรในมหาวิทยาลัยทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งจะต้องแก้ปัญหาตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ ในส่วนของ ต้นน้ำนั้นเกี่ยวข้องข้องกับการบริหารจัดการแหล่งทุนเพื่อพัฒนาอาจารย์ ส่วนกลางน้ำเกี่ยว-ข้องกับการเพิ่มสมรรถนะ

ให้กับอาจารย์ประจำการทั้งทางด้านความเป็นครูการบ่มเพาะความสามารถในการบริหารจัดการ และการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพและสังคม จนถึงปลายน้ำ ที่เป็นบุคลากรที่มีประสบการณ์ สามารถถ่ายทอดประสบการณ์ยาวนานสู่อาจารย์ระดับอื่นรวมถึงการเชื่อมโยงกับภายนอกทั้งภาคเอกชน สมาคมวิชาชีพวิชาการ และภาคประชาสังคมทั้งหมดนี้จะชัดเจนหากพิจารณาวิวัฒนาการของอาจารย์ในลักษณะวงจรชีวิต (Life Cycle) ของบุคลากรอาจารย์

ข้อ 138 การพัฒนาอาจารย์เป็นความอยู่รอดของอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถาบันใหม่หรือสถาบันที่มีความขาดแคลนอาจารย์ที่มีคุณภาพ การวางแผนกำลังคนจึงต้องมีกรอบที่ชัดเจนทั้งในเชิงปริมาณและโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเชิงคุณภาพที่เป็นความต้องการที่แท้จริง คาดว่า ในระยะยาว 15 ปี จะมีความขาดแคลนอาจารย์ในระดับต่างๆ ประมาณ 30,000 คน ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ความขาดแคลนดังกล่าวอาจเป็นโอกาสสำคัญในการพัฒนามหาวิทยาลัยไทย

แนวทางการพัฒนา

การพัฒนาบุคลากรในอุดมศึกษา

ข้อ 139 การพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ต้องคำนึงถึงการพัฒนาหลายมิติ เช่น

: ด้านวิชาการ ความเป็นครู ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนความสามารถ ด้านการวิจัย สมรรถนะทางวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่ตนรับผิดชอบ การบริหารจัดการ การขัดเกลาทางสังคม

: ช่วงวัยต่างๆ ของการทำงานและพัฒนา (Life cycle development) ตั้งแต่การบ่มเพาะ (incubation) ในช่วงต้นการทำงาน ช่วงการทำงานจริง ช่วงเป็นผู้สูงความรู้และประสบการณ์และการเป็นคลังสมองหลังเกษียณ

โดยจัดให้มีกระบวนการ Mentoring โดย ผู้มีความรู้และประสบการณ์เน้นการพัฒนาจากการทำงานจริง เช่น Sabbatical, Shadowing กับภาคการผลิต ภาคสังคม โดยร่วมมือกับหน่วยงานวิจัย ภาคการผลิต สมาคมวิชาการวิชาชีพ และภาคประชาสังคม

ข้อ 140 ข้อเสนอหลักเกี่ยวกับเกณฑ์การจัดสรรทุนสำหรับมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชน

: สาขาที่ประเทศไทยมีความเข้มแข็งแล้ว ให้ศึกษาภายในประเทศหรือแบบผสมผสานควบคู่กับเป้าหมายการสร้างโปรแกรมชั้นนำระดับโลกในประเทศไทยสำหรับสาขาที่ประเทศไทยมีความเข้มแข็ง ทั้งนี้ถ้าเรียนต่างประเทศ ให้เข้ามหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก

: สาขาขาดแคลนที่มีการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาภายในประเทศ ให้เรียนแบบผสมผสาน หากจำเป็นต้องไปเรียนต่างประเทศใช้เงินខែข้างต้น เช่นกัน

: สาขาขาดแคลนบางสาขาและสาขาไม่มีบัณฑิตศึกษาในประเทศเพื่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดควรให้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก

: เพิ่มจำนวนทุนทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

ข้อ 141 สร้างแรงจูงใจให้มหาวิทยาลัยและผู้เรียนร่วมลงทุนพัฒนาอาจารย์ ด้วยมาตรการด้านการเงิน เช่น ทุนจากรัฐบาลทั้งหมด ทุนรัฐบาลร่วมกับมหาวิทยาลัย ทุนรัฐบาลร่วมกับมหาวิทยาลัยและผู้เรียน เพื่อเพิ่มจำนวนอาจารย์ที่รับการพัฒนาได้มากขึ้น กระตุ้นให้มหาวิทยาลัยและผู้เรียนจริงจังกับการเรียนในสาขาวิชาและในสถานศึกษาที่มีคุณภาพ อีกทั้งคำนึงถึงผลตอบแทนจากการได้ทุนจากรัฐ การลงทุนของมหาวิทยาลัยและผู้เรียนเอง

ข้อ 142 การพัฒนามหาวิทยาลัยรัฐกลุ่มใหม่ ที่ได้กรอบอัตรากำลังจำนวนมากใน ช่วงต้นแผนพัฒนาระยะยาวฉบับที่สองต้องใช้เป็นโอกาสของการพัฒนามหาวิทยาลัยใหม่ อย่างก้าวกระโดดเข้าสู่ระบบการจัดกลุ่ม มหาวิทยาลัยและการวางตำแหน่งในสาขาต่างๆ ทั้งนี้สภามหาวิทยาลัยควรกำหนดยุทธศาสตร์ การใช้อัตราใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ใช้เป็นเครื่องมือในการปรับทิศทางมหาวิทยาลัย อาจารย์ที่บรรจุในอัตราใหม่ควรอยู่ในโครงการของยุทธศาสตร์การพัฒน์ที่กำหนดโดยมหาวิทยาลัย ให้ความสำคัญสูงสุดต่อศักยภาพและคุณภาพของอาจารย์ที่จะรับเข้า

ข้อ 143 มหาวิทยาลัยใหม่ควรให้ความสำคัญต่อการพัฒนาอาจารย์เป็นทีม เช่นกลุ่มวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏตามพื้นที่หรือ สหวิทยาลัยเดิม ใช้กระบวนการคัดเลือกและสรรหาที่ยุติธรรม โปร่งใส และมีส่วนร่วมโดยมีผู้ทรงคุณวุฒิทั้งภายในและนอกสถาบัน

ข้อ 144 กำหนดให้รัฐมีพันธกิจสนับสนุนการพัฒนาอาจารย์และบุคลากรมหาวิทยาลัยเอกชน สร้างแรงจูงใจให้มหาวิทยาลัยเอกชนลงทุนพัฒนาอาจารย์และบุคลากรด้วยมาตรการด้านภาษีหรือการเงิน (เช่น ulyสนับสนุนค่าใช้จ่าย เป็นบางส่วน) ทั้งนี้ควรขยายบทบาทและ ให้โควตาพิเศษสำหรับมหาวิทยาลัยเอกชนในโครงการที่ไม่ผูกมัดเงื่อนไขการทำงานของผู้รับทุนว่า ต้องทำงานในภาครัฐ เช่น โครงการพัฒนาบัณฑิตศึกษาและวิจัย ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาโครงการกาญจนาภิเษกของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย โครงการ Thailand Graduate Institute of Science and Technology-TGIST ของสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ”

ที่มา : กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) หน้าที่ 38 - 40 สกอ.

2.4 แผนยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนปีงบประมาณพ.ศ.2555ของกระทรวงศึกษาธิการ

วิสัยทัศน์

ภายในปี 2555 กระทรวงศึกษาธิการ จะเป็นองค์กรหลักที่ทรงประสิทธิภาพในการส่งเสริมการผลิตบุคลากร เพื่อสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ บนพื้นฐานความรู้ และความคิดสร้างสรรค์ ด้วยศักยภาพของประเทศ

พันธกิจ

พัฒนา ยกระดับ และจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มศักยภาพ และขีดความสามารถให้ประชาชนได้มี อาชีพ ที่สามารถสร้างรายได้ที่มั่นคงและมั่นคง และเป็นบุคลากรที่มีวินัย เปี่ยมไปด้วยคุณธรรม จริยธรรมมี จิตสำนึกความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่น และสังคม

กรอบแนวคิด

1. คำนึงถึงศักยภาพและบริบทรอบๆ ตัวผู้เรียน
2. พัฒนาและยกระดับองค์ความรู้และกระบวนการเรียนการสอน ให้ทัดเทียมอารยะประเทศ ด้วยการบริหารจัดการและเทคโนโลยีใหม่
3. มุ่งสู่เป้าหมายของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และยกระดับศักยภาพในการ ทำงานให้กับบุคลากรคนไทย ให้แข่งขันได้ในระดับสากล

เป้าหมาย

ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จำเป็นต้องพิจารณาทิศ ทางการเปลี่ยนแปลงในบริบทโลก ทั้งในส่วนของการรวมกลุ่มทางการเงิน การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว การเปลี่ยนแปลงของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภค การรวมกลุ่มทาง เศรษฐกิจ และประการสำคัญคือ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรทางสังคม ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการจึง ต้องเร่งกำหนดเป้าหมายสำคัญเพื่อให้สามารถสร้างคนที่มีศักยภาพแข่งขันได้ในระดับโลก ดังนี้

- ปรับบทบาทการจัดการศึกษาให้ “รู้เขา รู้เรา รู้เท่าทัน แข่งขันได้”
- ภายในกรอบเวลา 2 ปี กระทรวงศึกษาธิการจะสามารถพัฒนา 5 ศักยภาพของพื้นที่ใน 5 กลุ่ม อาชีพใหม่ ให้สามารถแข่งขันได้ ใน 5 ภูมิภาคหลักของโลก โดยที่

กรอบระยะเวลาของแผน

หมายถึง ช่วงเวลาในการดำเนินงานตามแผน ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน แบ่งเป็น 2 ช่วงเวลา ได้แก่

2 ปี แรก หมายถึง ปี พ.ศ. 2555-2556 (2012-2013) และ

2 ปี หลัง หมายถึง ปี พ.ศ. 2557-2558 (2014-2015)

5 ภูมิภาคหลักของโลก

5 หมายถึง ทวีปเอเชีย ทวีปยุโรป ทวีปอเมริกา ทวีปออสเตรเลีย ทวีปแอฟริกาเพื่อให้ คนไทย “รู้เขา”

5 ศักยภาพหลักของพื้นที่

หมายถึง ศักยภาพของทรัพยากรธรรมชาติในแต่ละพื้นที่ ศักยภาพของพื้นที่ตามลักษณะ ภูมิอากาศ ศักยภาพของภูมิประเทศ และทำเลที่ตั้งของแต่ละพื้นที่ ศักยภาพของศิลป วัฒนธรรม ประเพณี และวิถี ชีวิตของแต่ละพื้นที่ และศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ในแต่ละพื้นที่เพื่อให้คนไทย “รู้เรา”

5 กลุ่มอาชีพใหม่

หมายถึง กลุ่มหลักสูตรใหม่ด้าน เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรมความคิด สร้างสรรค์ และด้านอำนวยการ บริหารจัดการ และการบริการเพื่อให้คนไทยสามารถ “รู้เท่าทัน และแข่งขันได้”

ยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์สำคัญในการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของกระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ 9 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การปรับตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน/ประชาคมโลก

- ส่งเสริมการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการศึกษา การวิจัยและพัฒนา และการฝึกอบรมนานาชาติในภูมิภาค (Regional Education Hub) ในสาขาที่มีศักยภาพในการแข่งขัน โดยสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาเข้ามามีบทบาทสำคัญ
- ส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษากับประเทศต่างๆ รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ ทั้งระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ
- ส่งเสริมสนับสนุนองค์กรและสถาบัน การศึกษาของประเทศ ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางเครือข่ายการศึกษาระหว่างประเทศ ทั้งในประชาคมอาเซียน ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ
- ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการศึกษา และการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ผู้เรียนครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาระหว่างประเทศ การเชื่อมโยงภูมิปัญญาไทยกับภูมิปัญญาสากล รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาครูคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ทักษะ และมีบทบาทด้านการศึกษาในองค์การระหว่างประเทศ
- กำหนดมาตรการทั้งเชิงรับและรุกเพื่อการเปิดเสรีทางการค้าและบริการด้านการศึกษา ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี รวมทั้งเตรียมความพร้อมทั้งด้านคน เงิน เทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสารและความรู้ เพื่อเข้าสู่สังคมเศรษฐกิจฐานความรู้ในกระแสโลกาภิวัตน์อย่างรู้เท่าทัน
- ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาสากลเป็นภาษาที่สอง ตั้งแต่ระดับชั้นพื้นฐานและการเรียนรู้ภาษาที่สาม เช่น ภาษาเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศอาเซียนภาษาที่สนใจ เป็นต้น เพื่อให้สามารถสื่อสารได้ และเปิดโลกทัศน์การเรียนรู้อย่างกว้างขวาง ไร้พรมแดน
- ส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาจัดหลักสูตรนานาชาติ หรือหลักสูตรสมทบหลักสูตร ร่วมกับสถาบันต่างประเทศ เพื่อความเป็นสากลของการศึกษาและรองรับตลาดแรงงานนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสถานศึกษาและองค์ความรู้

พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงของโลก ตามศักยภาพของแต่ละพื้นที่ทั่วประเทศตามอัจฉริยภาพของผู้เรียนในแต่ละวิชาชีพ สร้างความเชื่อมโยงการศึกษาในทุกระดับ ให้ได้ผลผลิตเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่า มีงานทำ มีขีดความสามารถสูง เป็นกำลังสำคัญของประเทศเพื่อแข่งขันได้ในเวทีสากล

2.1 การพัฒนาสถานศึกษา

- ส่งเสริม สนับสนุนการคัดเลือก ยกย่อง เชิดชูเกียรติแก่สถานศึกษาทุกระดับประเภท
- จัดให้มีแหล่งเรียนรู้หลากหลายรูปแบบรวมทั้งสื่อทางไกล สื่อออนไลน์-ออนแอร์ และสร้างศูนย์เรียนรู้ชุมชนให้เป็นเครือข่ายครอบคลุมเขตพื้นที่ตามที่กำหนดโครงสร้างการปกครองรูปแบบต่าง ๆ ทั่วประเทศ
- จัดให้มีสถานศึกษาเพื่อความเป็นเลิศเฉพาะด้านในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ
- พัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐาน

2.2 การพัฒนาหลักสูตร

- ปรับหลักสูตรและกิจกรรมด้านวิชาการ/ปฏิบัติการในทุกระดับและทุกประเภท การศึกษาที่สอดคล้องกับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ และความต้องการกำลังคนของประเทศชาติให้สอดคล้องกับการเข้าเป็นประชาคมอาเซียนและการแข่งขันในห้าภูมิภาคหลักของโลก

- พัฒนาหลักสูตรสนับสนุนภูมิสังคมอาชีพและหลักสูตรฐานสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศและมาตรฐานสากล
- ปรับปรุงวิธีการวัดและประเมินผลผู้เรียนให้ตอบสนองความแตกต่างที่หลากหลายของผู้เรียนทุกกลุ่ม
- หน่วยงานในกระทรวงศึกษาธิการและสถานประกอบการร่วมกันพัฒนาหลักสูตรสู่การประกอบอาชีพและการประกันการมีงานทำ
- ส่งเสริมสนับสนุนการจัดหลักสูตรประชาธิปไตย ความเป็นไทย เศรษฐกิจพอเพียง การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการป้องกันยาเสพติด
- ส่งเสริมภาคเอกชน สถานประกอบการ ผู้ปกครอง และนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเทคโนโลยีและเครื่องมืออุปกรณ์

จัดให้มีเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อการจัดการศึกษา การวิจัย การถ่ายทอดความรู้ และการเรียนรู้ในแต่ละระดับที่มีคุณภาพ

- พัฒนาทักษะการเข้าถึงความรู้ใหม่ๆ ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อพร้อมใช้ Free WiFi ที่จะให้บริการได้ในทุกพื้นที่
- พัฒนาระบบการศึกษาอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติ (National e-Learning Initiative) เพื่อเอื้อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- บูรณาการความร่วมมือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา โดยจัดให้มี Digital and Smart Education of Thailand (D-SET) เป็นหน่วยงานกลาง(service provider) ขึ้นใหม่เป็นอิสระ เพื่อให้รับผิดชอบการดำเนินงานในการให้บริการเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาทั้งระบบ
- ส่งเสริมการเรียนรู้ในชุมชน (Community) ผ่านเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาครูทั้งระบบ

เปิดโอกาสให้ครูได้พัฒนาองค์ความรู้ใหม่ที่ทันสมัย สามารถปรับวิทยฐานะ เพิ่มจำนวนผู้สอนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญจากภาคอุตสาหกรรม เข้ามาเป็นผู้สอนได้ รวมถึงการยกย่องและเชิดชูเกียรติครู

- กำหนดนโยบายและวางแผนการผลิต การพัฒนา การใช้ และการบำรุงรักษาครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบอย่างเป็นเอกภาพสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และการสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันผลิตครู
- ส่งเสริมการพัฒนาและฝึกอบรมครู/ ผู้เชี่ยวชาญสู่การเป็นครูมืออาชีพในแต่ละสาขา
- ส่งเสริมให้มีการนำความรู้และบุคลากรจากภายนอกได้แก่ครูภูมิปัญญา และบุคลากรจากสถานประกอบการเข้ามาเป็นครูผู้สอนในสถานศึกษา
- ส่งเสริมขวัญ กำลังใจ แรงจูงใจและกำหนดหลักเกณฑ์ความก้าวหน้า/ การคงอยู่ของการประกอบวิชาชีพครู
- ยกย่อง เชิดชู คนดีคนเก่ง ในสายวิชาชีพทั้งในและนอกระบบ
- ส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาครูทั้งระบบ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาศักยภาพผู้เรียน

จัดให้มีนโยบายด้านหลักสูตรการศึกษา เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนในสาขาที่รักและถนัด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการพัฒนาตนเอง

- ส่งเสริมสนับสนุนให้มีโครงการตำราแห่งชาติเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในการศึกษาในระบบ นอกกรอบ และการศึกษาตามอัธยาศัย
- พัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในการเรียนรู้ สร้างสรรค์นวัตกรรมต่างๆโดยเริ่มวางพื้นฐานตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา
- ยกกระดับความสามารถด้านเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และภาษาต่างประเทศของคนไทย
- พัฒนารอบคอบวุฒิแห่งชาติและคุณวุฒิวิชาชีพ เพื่อการรองรับสมรรถนะความรู้ความสามารถของผู้สำเร็จการศึกษาในทุกๆระดับ/ประเภทการศึกษา
- จัดให้มีระบบการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์สำหรับผู้ทำงานและประสงค์จะเรียนเพิ่มทักษะและปรับวุฒิการศึกษา
- รณรงค์ ส่งเสริมให้มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรมสันติวิธี จิตอาสา จิตสาธารณะ จิตสำนึกความรับผิดชอบ ให้แก่ผู้เรียนทุกระดับการศึกษาเพื่อสร้างความเป็นพลเมือง
- ส่งเสริม สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ประวัติศาสตร์ประชาธิปไตย เศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การวิจัยและถ่ายทอดองค์ความรู้ ส่งเสริมการวิจัยเชิงบูรณาการ

เพื่อพัฒนาการศึกษาและเรียนรู้ เพื่อพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการเรียนรู้แบบสหวิทยาการ ที่ตอบสนองความต้องการของพื้นที่

- ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยทางการศึกษาดัวยระเบียบวิธีที่เหมาะสมกับความต้องการและบริบทของพื้นที่
- ส่งเสริมการทำวิจัยเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาการศึกษาและเรียนรู้ และตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น สหวิทยาการ และเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในระดับสากล
- กำหนดให้มีหน่วยงานกลางในการส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยทางการศึกษา
- ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาค้นคว้า วิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การเพิ่มโอกาสทางการศึกษา

มุ่งลดช่องว่างในการเข้าถึงการศึกษาและองค์ความรู้ ขยายขอบเขตการศึกษาให้ครอบคลุม อย่างทั่วถึง ให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเรียนรู้ทางเลือกตามอัธยาศัย

- ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมในการจัดให้มีระบบคัดกรอง ระบบเฝ้าระวังระบบช่วยเหลือดูแล ระบบแนะแนว และระบบการส่งต่อผู้เรียนแต่ละระดับการศึกษาให้มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาตามศักยภาพของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่อง
- ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทางเลือกที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่

- ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มเป้าหมายพิเศษ ที่เหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่และกลุ่มเป้าหมาย
- สนับสนุนการเรียนฟรีตั้งแต่แรกเกิดจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- ส่งเสริมสนับสนุนการจัดสรรทุนหนึ่งทุน หนึ่งอำเภอ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาต่อต่างประเทศ
- จัดตั้งกองทุนสนับสนุนการสร้างงานและการประกอบอาชีพสำหรับครูคณาจารย์ และผู้สำเร็จการศึกษา
- สนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสดำรงงานและสร้างรายได้ระหว่างเรียน

ยุทธศาสตร์ที่ 8 การส่งเสริมการมีงานทำ

เพื่อสนับสนุนให้สถาบันการศึกษาสามารถประกอบธุรกิจตามศักยภาพของพื้นที่ โดยในแต่ละพื้นที่นั้น แต่ละโรงเรียนจะมีบทบาทที่แตกต่างกันตั้งแต่ระบบการผลิต ระบบการตลาด และจัดจำหน่าย ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับโลกขึ้นอยู่กับศักยภาพของโรงเรียน

- สนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสดำรงงานและสร้างรายได้ระหว่างเรียน

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การบริหารจัดการกลยุทธ์ของกระทรวงศึกษาธิการ

ปรับโครงสร้างการบริหารภายในกระทรวงศึกษาธิการเพื่อให้เกิดการทำงานแบบบูรณาการทั้งภายในกระทรวงฯ หน่วยงานภาครัฐอื่น ร่วมจัดทำยุทธศาสตร์รายจังหวัด ร่วมกับหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน โดยจัดแบ่งพื้นที่และกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบตามภูมิภาคอย่างชัดเจน และมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การศึกษาชาติที่มีการบูรณาการมากขึ้น

- ปรับโครงสร้างการบริหารภายในกระทรวงศึกษาธิการเพื่อมุ่งสู่การดำเนินงานเชิงบูรณาการ
- ให้สถาบันอุดมศึกษาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนยุทธศาสตร์พัฒนาจังหวัด เพื่อส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันของประเทศ
- พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ
- ส่งเสริมสนับสนุนการทำงานเชิงบูรณาการ/การสร้างเครือข่ายการทำงานระหว่างภาครัฐ เอกชน และองค์กรอื่น
- สนับสนุนให้หน่วยงานและสถานศึกษารับผิดชอบผลผลิตของตนเองต่อสังคม
- รณรงค์ ประชาสัมพันธ์ และขับเคลื่อนนโยบาย/ยุทธศาสตร์/มาตรการของกระทรวงศึกษาธิการ สู่การปฏิบัติ

2.5 แผนปฏิบัติการ 4 ปี (พ.ศ.2555-2558) ของกระทรวงศึกษาธิการ

วิสัยทัศน์

กระทรวงศึกษาธิการเป็นองค์กรหลักที่ทรงประสิทธิภาพในการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษา เพื่อผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติ สร้างความเป็นอยู่ที่ดี สร้างความมั่งคั่งทางด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคมให้กับประเทศ ด้วยฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และศักยภาพของประเทศ

ค่านิยมองค์กร

พัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ เชิดชูคุณธรรม ทำงานเป็นทีม มีมาตรฐาน ตรวจสอบได้

พันธกิจ

- ยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถให้ประชาชนมีอาชีพที่สามารถสร้างรายได้ที่มั่นคงและมั่นคง เป็นบุคลากรที่มีวินัย เปี่ยมไปด้วยคุณธรรมจริยธรรม มีสำนึกความรับผิดชอบต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม
- เสริมสร้างโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง เท่าเทียม
- พัฒนาระบบบริหารจัดการการศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล เน้นการบูรณาการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ประเด็นยุทธศาสตร์

- การปรับตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน/ ประชาคมโลก
- การพัฒนาสถานศึกษาและองค์ความรู้
- การพัฒนาเทคโนโลยีและเครื่องมืออุปกรณ์
- การพัฒนาครูทั้งระบบ
- การพัฒนาศักยภาพผู้เรียน
- การวิจัยและถ่ายทอดองค์ความรู้
- การเพิ่มโอกาสทางการศึกษา
- การส่งเสริมการมีงานทำ
- การบริหารจัดการกลยุทธ์ของกระทรวงศึกษาธิการ

เป้าประสงค์

- ประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการพัฒนาศักยภาพและยกระดับคุณภาพชีวิต
- ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการที่จบปริญญาตรีมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้ที่เหมาะสมกับระดับฝีมือ ศักยภาพและผลิตภาพ
- นักศึกษาที่จะจบการศึกษาเข้าถึงแหล่งเงินทุนสนับสนุนการสร้างงาน สร้างอาชีพ และเป็นผู้ประกอบการใหม่ผ่านกลไกหน่วยบ่มเพาะวิสาหกิจในสถานศึกษา
- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้รับเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ต และมีเนื้อหาที่เหมาะสมตามหลักสูตร ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ
- ประชาชนได้รับโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานตามสิทธิที่กำหนดไว้
- ประชาชนได้รับการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีมาตรฐาน คุณภาพ
- กำลังคนระดับกลางและระดับสูงมีคุณภาพ มาตรฐานสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล
- ประชาชนและช่างชุมชนได้รับความรู้ การพัฒนาทักษะฝีมือและสร้างรายได้ให้กับตนเอง
- เพิ่มขึ้นรวมทั้งเตรียมความพร้อมเชื่อมโยงสู่สังคมและประชาคมอาเซียน
- กฎหมายการศึกษาสามารถตอบสนองการปฏิรูปการศึกษาและระบบบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่าและสามารถให้บริการตอบสนองความต้องการของสังคม
- มีผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ได้รับการเผยแพร่ นำไปใช้ประโยชน์ หรือต่อยอดในเชิงพาณิชย์
- ผลงานการศึกษาวิจัยเพื่อการบริการรักษาพยาบาลและส่งเสริมสุขภาพได้รับการพัฒนา

12. ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจ มีความตระหนัก ร่วมอนุรักษ์และทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมไทย

13. ประชาชนได้รับความรู้ความเข้าใจในวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

โครงการที่สำคัญตามนโยบายรัฐบาลและจุดเน้นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

โครงการที่มีความสำคัญเร่งด่วนตามนโยบายรัฐบาลและจุดเน้นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 20 โครงการ ที่ปรากฏในแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2555 –2558 ประกอบด้วย

นโยบายที่ 1 นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการในปีแรก

- ประเด็นนโยบาย 1.8 ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ สร้างสมดุลและความเข้มแข็งอย่างมีคุณภาพให้แก่ระบบเศรษฐกิจมหภาค ได้แก่
 - โครงการปฏิรูปเงินเดือนและค่าตอบแทน
- ประเด็นนโยบาย 1.10 ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน ได้แก่
 - โครงการกองทุนตั้งตัวได้ และโครงการพัฒนาระบบบริหารวิสาหกิจเพื่อการศึกษา
- ประเด็นนโยบาย 1.15 จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน ได้แก่
 - โครงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้คอมพิวเตอร์แท็บเล็ต

นโยบายที่ 4 นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

- ประเด็นนโยบาย 4.1 นโยบายการศึกษา ได้แก่
 - โครงการกองทุนพัฒนา (คุณภาพชีวิตครู)
 - โครงการกองทุน กรอ.
 - โครงการครูคลังสมอง
 - โครงการปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ
 - โครงการวิจัยศักยภาพพื้นที่
 - โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจัดการศึกษาตั้งแต่แรกเกิดจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - โครงการพัฒนาผู้นำตามธรรมชาติ
 - โครงการเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา (Ned Net)
 - โครงการศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน
 - โครงการเทียบระดับการศึกษา
 - โครงการ 1 อำเภอ 1 ทุน
 - โครงการถ่ายทอดผลงานวิจัย
 - โครงการมัธยมเชิงปฏิบัติการ
 - โครงการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมโลก
 - โครงการพัฒนาการศึกษาผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

- โครงการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

2.6 (ใหม่ 2555) นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ ศาสตราจารย์ ดร.สุชาติ ธาดาธำรงเวช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ 25 มกราคม 2555

นโยบาย

1. "จัดการศึกษาที่มีคุณภาพสำหรับเยาวชนทุกคน" คำว่า เยาวชน คือเด็กตั้งแต่อนุบาลจนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 เยาวชนต้องได้รับโอกาสทางการศึกษาเท่าเทียมกันทุกแห่งไม่ว่าในเมืองหรือชนบท ไม่ว่าจะป็นโดยรัฐหรือเอกชน การประกอบอาชีพเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต้องเป็นแรงงานที่มีคุณภาพ รัฐบาลประกันรายได้ 300 บาทต่อคนต่อวัน

2. "ปั้นนักศึกษาไทยให้ป็นมืออาชีพ" คำว่า นักศึกษา คือ อุดมศึกษา อาชีวศึกษา หรือสูงกว่ามัธยมศึกษาปีที่ 6 ขึ้นไป นักศึกษาจบแล้วต้องเป็นมืออาชีพ พร้อมกับรัฐบาลประกันรายได้ปริญญาดรื 15,000 บาท ต่อเดือน โดยกำหนดเป้าหมายให้นักเรียนและนักศึกษา เตบโตเป็นพลเมืองโลกที่ทันสมัย มีทักษะหลากหลาย มีความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกได้ และอยู่ร่วมกันเป็นสังคมที่วางอยู่บนฐานความรู้

การขยายโอกาสทางการศึกษา 4 ด้าน

1) โอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร สิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อสามารถได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียม เนื่องจากความเป็นเลิศมักอยู่ในเมือง แต่นักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในชนบทและมีฐานะยากจน รัฐบาลจึงมีโครงการ เช่น

- โครงการ One Tablet per Child เด็กไทยฉลาดต้องมี Tablet PC ถือไปโรงเรียน จะดำเนินการแจก Tablet PC ให้เด็กชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ไปโรงเรียน ให้มีสัญญาณวายฟาย (Wi-Fi) ฟรี ในที่สาธารณะ

- สร้างห้องการเรียนรู้ ในพื้นที่ต่างๆ โดยมีครูมาเปิดสอนพิเศษ (โดยให้รัฐจ่ายค่าจ้างให้) แก่นักเรียนประถมศึกษา โดยติดตั้งซอฟต์แวร์การศึกษาและ e-Book ซึ่งจะมาแทนหนังสือเรียนตามปกติ ทำให้เกิด e-Learning เพื่อสร้าง Knowledge-based Society

- โครงการ e-Education พัฒนาโปรแกรมและเนื้อหาที่จะพลิกโฉมโรงเรียนให้เป็นศูนย์การเรียนรู้ตลอดชีวิตและส่งเสริมการศึกษาที่มีประสิทธิภาพสูงโดยใช้ระบบการศึกษาที่ตรงกับความต้องการอย่างแท้จริง

- โครงการโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในฝันสู่อุดมศึกษาชั้นยอด ให้มีคณะกรรมการโรงเรียน (School Board) ที่สามารถจัดจ้างคุณครูใหญ่และครูที่มีความสามารถเป็นเลิศ สามารถอำนวยความสะดวกแก่นักเรียน เช่น หอพัก รถโรงเรียนจักรยาน ฯลฯ

- โครงการพลังครู พัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา แก้ไขปัญหาหนี้สินครู โดยลดรายจ่าย เพิ่มรายได้ ขยายโอกาส ด้วยการอบรมคุณธรรม ทำบัญชีครัวเรือน ปรับโครงสร้างหนี้ นำหนี้ในระบบมาเป็นหนี้ในระบบ และเพิ่มรายได้พิเศษให้เพียงพอ และขยายโอกาสใหม่ๆ

- โครงการศูนย์การศึกษานานาชาติ
- หนึ่งโรงเรียนหนึ่งพยาบาล เพื่อดูแลเด็กๆ และสามารถสอนหนังสือได้ด้วย
- โรงเรียนตัวอย่างในทุกอำเภอ พัฒนาศักยภาพของโรงเรียนให้เป็นเลิศ โดยใช้การติดต่อสื่อสารด้วยวิทยาการที่ทันสมัย

2) โอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุน นักเรียนสามารถเข้าเรียนได้โดยที่ผู้ปกครองและนักเรียนไม่ต้องมีความกังวลในเรื่องทุนการศึกษา รัฐบาลจึงมีโครงการ เช่น

- Smart Card เพื่อการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- โครงการเรียนก่อนผ่อนทีหลัง ส่งคืนเมื่อมีรายได้ (Income Contingency Loan Program)
- ทุนการศึกษาสานฝันนักเรียนไทยไปเรียนต่างประเทศ (โครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งทุน)
- กองทุนตั้งตัวได้ ประชาชนชาวไทยจะต้องตั้งตัวได้อย่างมีศักดิ์ศรี คนอยากตั้งตัวมักไม่รู้ว่าจะต้องตั้งตัวอย่างไร แต่คนที่ตั้งตัวมักไม่มีทรัพย์สินติดตัว การที่จะทำให้ตั้งตัวได้ก็คือ ตั้งกองทุนในมหาวิทยาลัย

ทั้งรัฐและเอกชน ตั้งกรรมการ มาควบคุมประกอบด้วยอาจารย์ ศิษย์เก่า ที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ตัวแทนภาครัฐ และเอกชนเราใช้แนวคิดนี้ เพราะที่มหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนักศึกษาที่กำลังจะจบ องค์กรความรู้อยู่ในมหาวิทยาลัยทั้งหมด การเป็นนักธุรกิจที่มีฐานความรู้ได้เปรียบกว่า จึงสร้างผู้ประกอบการได้มากกว่า

3) โอกาสในการเพิ่มทุนและฝึกฝนทักษะ นักเรียนทุกคนสามารถเติบโตได้ในโลกที่เป็นจริงการเรียนรู้บนการทำกิจกรรม (Activity-Based Learning)

- ส่งเสริมอาชีวศึกษา ให้มีความสำคัญมากขึ้น มีความรู้ทางปฏิบัติอย่างแท้จริง เป็นมืออาชีพ
- ศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix It Center) ตั้งเป้าหมายให้มีเพียงพอ เพื่อให้บริการทุกชุมชน เป็นโครงการที่ใช้ประโยชน์จากทักษะของนักเรียนอาชีวศึกษาเพื่อให้บริการซ่อมราคาประหยัดแก่ประชาชนในชุมชน
- โครงการอัจฉริยะสร้างได้ ให้นักเรียนค้นหาความถนัดของตนเอง ในทุกๆ สาขา
- โครงการ 1 คนตรี 1 กีฬา 2 ภาษา สนับสนุนให้เยาวชนได้มีความสามารถที่จะเข้าร่วมแข่งขัน เพื่อความเป็นเลิศทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติ วิชาภาษาอังกฤษภาษาจีน ต้องอยู่ในบรรยากาศของเจ้าของภาษาให้มากที่สุด วิชาคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์ จะต้องสร้างพื้นฐานให้แข็งแกร่ง

- ปรับปรุงหลักสูตร เลิกการท่องจำ ใช้การเรียนรู้ เนื้อหาวิชาที่เด็กสามารถเรียนรู้ได้เหมือนกัน เช่น ผ่าน Video Link รวมถึงมีการวัดผลที่มีมาตรฐานทันสมัย
- คนไทยที่อายุ 25 ปีขึ้นไปสามารถเทียบประสบการณ์ จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้สามารถเรียนในเวลา และนอกเวลา เพื่อให้ทันโลก และทันลูกหลาน
- สถาบันการศึกษาระชาภิบาลและอาชีวศึกษา ค้นหาตัวเองให้รู้ว่าเก่งด้านไหนส่งเสริมอาชีวศึกษา ให้มีความสำคัญมากขึ้น มีความรู้ทางปฏิบัติอย่างแท้จริง เป็นมืออาชีพจากนั้นเปิดให้ประชาชนไปพัฒนาเพิ่มเติมทักษะด้านต่างๆ ตามที่ต้องการตามความถนัดเรียนก่อนผ่อนทีหลัง หลังจากทำงานแล้วค่อยผ่อนใช้
- จัดศูนย์ฝึกอบรม จะจัดศูนย์ฝึกในอาชีวศึกษา ให้ประชาชนเข้าไปเรียนรู้เรื่องที่สนใจพัฒนาทักษะให้คนไทยเป็นผู้ชำนาญในสาขาต่างๆ ใช้ระบบเรียนก่อน ผ่อนทีหลัง

4) โอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมการศึกษานอกระบบ (โดยใช้ห้องสมุดพิพิธภัณฑสถาน เลอริ์ ศูนย์วัฒนธรรมต่างๆ)

- โครงการ Internet ตำบล และ Internet หมู่บ้าน (ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน) เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนค้นหาความถนัดของตนเอง เรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา เพื่อการต่อยอดในสิ่งที่ต้องการทำ และสำหรับผู้ที่ต้องการเปลี่ยนวิชาชีพ
- สถานที่รวมกลุ่มอย่างสร้างสรรค์แก่เด็กวัยเรียน โดยมีคอมพิวเตอร์ให้ใช้มี 와이파이 (Wi-Fi) ให้มีครูที่จะสอนการบ้าน

2.7 (สรุป) ประเด็นการพัฒนาบุคลากรจากข้อค้นพบในการประมวลและวิเคราะห์เอกสาร ที่เกี่ยวข้อง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ใช้แนวคิดที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8-10 โดยยังคงยึดหลัก “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ที่ให้ “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” และ “สร้างสมดุลการพัฒนา” ในทุกมิติ วิสัยทัศน์ ประเทศไทยในระยะ 5 ปีข้างหน้า คือ “สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง” ขณะเดียวกัน ปัจจัยแวดล้อมและความสามารถในการแข่งขันปัจจุบันของไทย โดยสถาบันการวัดอันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจที่สำคัญของโลก ทั้งสถาบันการจัดการนานาชาติ (International Institute for Management Development : IMD) และการประชุมเวทีเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum : WEF) มีข้อสรุปตรงกันว่า ประเทศไทยยังมีความอ่อนแอ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยตัวชี้วัดหลักด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวนบุคลากรทางการวิจัยและพัฒนา จำนวนสิทธิบัตรและการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา ยังเป็นข้อจำกัดต่อการนำองค์ความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาใช้สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศโดยรวม แนวทางในการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ได้แก่

1. พัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และนักวิจัยให้เพียงพอทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ บูรณาการระหว่างการเรียนรู้และการทำงานจริงในสถานประกอบการ
2. สนับสนุนนักเรียนทุน ผู้มีความสามารถพิเศษ พัฒนาครูวิทยาศาสตร์ รูปแบบและสื่อการเรียนการสอน สร้างความตระหนักของประชาชนให้เรียนรู้ คิด และทำอย่างเป็นวิทยาศาสตร์ เปิดโอกาสให้เข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้อย่างทั่วถึง

3. ตามแผนนี้ ให้ความสำคัญต่อประชาคมอาเซียน โดย วิชาชีพที่สามารถเคลื่อนย้ายแรงงานได้อย่างเสรี ตามกรอบความร่วมมือของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มี 7 สาขา คือ วิศวกรรม พยาบาล สถาปัตยกรรม ช่างสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์ และนักบัญชี และกำลังอยู่ระหว่างดำเนินการรับรอง สาขาบริการท่องเที่ยว ที่ควรให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมศักยภาพของอาจารย์ผู้สอน รวมถึงการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการศึกษา และการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ผู้เรียนครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาระหว่างประเทศ การเชื่อมโยงภูมิปัญญาไทยกับภูมิปัญญาสากล รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาครุคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ ทักษะ และมีบทบาทด้านการศึกษาในองค์กรระหว่างประเทศ

ในส่วนของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และกระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้แนวทางที่ชัดเจนในการที่มหาวิทยาลัยจะใช้เป็นแนวทางในการที่จะส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยทั้งในสายวิชาการและสายสนับสนุน อย่างเช่น ระบบการพัฒนาบุคลากรในมหาวิทยาลัยทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ซึ่งจะต้องแก้ปัญหาตั้งแต่ **ต้นน้ำถึงปลายน้ำ**

ในส่วนของ **ต้นน้ำ** เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการแหล่งทุนเพื่อพัฒนาอาจารย์

ในส่วนของ **กลางน้ำ** เกี่ยวข้องกับการเพิ่มสมรรถนะให้กับอาจารย์ประจำการทั้งทางด้านความเป็นครู การบ่มเพาะความสามารถในการบริหารจัดการ และการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพและสังคม

ในส่วนของ **ปลายน้ำ** ที่เป็น บุคลากรที่มีประสพการณ์ สามารถถ่ายทอดประสบการณ์ยาวนาน สู้อาจารย์ระดับอื่นรวมถึงการเชื่อมโยงกับภายนอกทั้งภาคเอกชน สมาคมวิชาชีพวิชาการ และภาคประชาสังคม ทั้งหมดนี้จะชัดเจนหากพิจารณาวิวัฒนาการของอาจารย์ในลักษณะวงจรชีวิต (Life Cycle) ของบุคลากรอาจารย์ ตามความในข้อ 137 และมีข้อเสนอในการ ทำเกณฑ์การจัดสรรทุนสำหรับมหาวิทยาลัยรัฐ ดังนี้

: สาขาที่ประเทศไทยมีความเข้มแข็งแล้ว ให้ศึกษาภายในประเทศหรือแบบผสมผสาน ควบคู่กับเป้าหมายการสร้างโปรแกรมชั้นนำระดับโลกในประเทศไทยสำหรับสาขาที่ประเทศมีความเข้มแข็ง ทั้งนี้ ถ้าเรียนต่างประเทศ ให้เข้ามหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก

: สาขาขาดแคลนที่มีการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาภายในประเทศ ให้เรียนแบบผสมผสาน หากจำเป็นต้องไปเรียนต่างประเทศใช้เงื่อนไขข้างต้น เช่นกัน

: สาขาขาดแคลนบางสาขาและสาขาไม่มีบัณฑิตศึกษาในประเทศเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดควรให้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยชั้นนำของโลก

: เพิ่มจำนวนทุนทางสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์

ทั้งนี้ ในการพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ให้ความสำคัญกับข้อความที่ว่า “สภามหาวิทยาลัยควรกำหนดยุทธศาสตร์ การใช้อัตราใหม่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ใช้เป็นเครื่องมือในการปรับทิศทางการมหาวิทยาลัย อาจารย์ที่บรรจุในอัตราใหม่ควรอยู่ในโครงการของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่กำหนดโดยมหาวิทยาลัย ให้ความสำคัญสูงสุดต่อศักยภาพและคุณภาพของอาจารย์ที่จะรับเข้า”

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ให้ความสำคัญในกลุ่มหลักสูตรใหม่ด้าน เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม ความคิดสร้างสรรค์ และด้านอำนวยการ บริหารจัดการ และบริการ เพื่อให้คนไทยสามารถ “รู้เท่าทัน และแข่งขันได้” เพื่อเป็นการปรับตัวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน/ ประชาคมโลก

ดังนั้น เพื่อให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ และการพัฒนาการศึกษาตามกรอบระยะยาว สาขาวิชาที่มีความสำคัญและควรจะต้องพัฒนาทั้งด้านหลักสูตรและบุคลากรอาจารย์สายวิชาการ จึงเป็นทุกสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้ทำการเปิดหลักสูตรทำการสอนในปัจจุบัน เพียงแต่ต้องลำดับความต้องการ ชำระที่ต่างกันและเป็นไปตามข้อกำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

มีการวิเคราะห์ว่า สิ่งที่สำคัญต่อจากนี้คือ การศึกษาเพียง 2 ภาษา คือภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จะไม่เพียงพอต่อการรับมือของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ในปี 2015 แล้ว นักศึกษาจำเป็นต้องศึกษาภาษาที่ 3 ด้วย โดยภาษาที่ควรจะศึกษาเพิ่มเติมคือภาษาจีนแมนดาริน (ภาษาจีนกลาง) ที่มีประชากรกระจายตัวอยู่ตามทั่วภูมิภาคอาเซียน และอีกภาษาหนึ่งคือภาษาบาฮาซา ที่ใช้ในมาเลเซียและบางส่วนของอินโดนีเซีย ภาษาเวียดนาม เป็นต้น

โดยหากกำหนดให้แคบลงไปเป็นหลักสูตรทางด้านภาษาต่างๆในอาเซียน เช่นสาขาวิชาทางด้านภาษาจีน สาขาวิชาภาษาเวียดนาม สาขาวิชาภาษาบาหลี เป็นต้น

นอกจากนี้ ตามที่ประเทศไทยได้เข้าสู่สังคมของผู้สูงอายุตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 และจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุสมบูรณ์ในปี พ.ศ.2567 หรืออีก 12 ปีข้างหน้า(องค์การสหประชาชาติ (UN) ได้นิยามว่า ประเทศใดมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป เป็นสัดส่วนเกิน 10% หรืออายุ 65 ปีขึ้นไป เกิน 7% ของประชากรทั้งประเทศ ถือว่าประเทศนั้นได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) และจะเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) เมื่อสัดส่วนประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น 20% และอายุ 65 ปีขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น 14% โดยประเทศไทย ได้นิยามคำว่า “ผู้สูงอายุ” ไว้ใน พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ว่า หมายถึง “ผู้ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป”)

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้เตรียมแผนรองรับสถานการณ์ดังกล่าว โดยจัดทำร่าง หลักสูตรสาธารณสุขศาสตร์ เพื่อเป็นการผลิตบุคลากรทางด้านสาธารณสุขรองรับบริการทางการแพทย์ที่รับผิดชอบโดยกระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานหลักประกันสุขภาพเป็นหลัก และได้ขยายขอบเขต ครอบคลุมไปถึงการให้บริการสุขภาพที่บ้าน (Home Health Care) ซึ่งในระยะต่อไปจำเป็นต้องมีบุคลากรทางด้านนี้เป็นจำนวนมาก อีกทั้งมหาวิทยาลัย มีแนวคิดที่จะต่อยอดไปถึงหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ต่อไปในอนาคต เพื่อให้สามารถผลิตบุคลากรที่รองรับสถานการณ์สังคมผู้สูงอายุนี้ได้ครบถ้วน รอบด้าน จึงเป็นอีกหลักสูตรหนึ่งที่ต้องมีการจัดเตรียมบุคลากรเพิ่มเติมไม่น้อยกว่า 5 อัตราตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของ สกอ.

เนื่องด้วยปัจจุบัน เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology: IT) ได้เข้ามามีบทบาทในการดำเนินการทั้งในภาคธุรกิจอุตสาหกรรมและการศึกษาเป็นอย่างมาก แต่ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ และการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศยังมีไม่มากนัก ดังนั้นเพื่อตอบสนองความต้องการบุคลากรในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของประเทศ มหาวิทยาลัยให้ความสำคัญในการพัฒนาทั้งหลักสูตรและบุคลากรอาจารย์ คือหลักสูตร นิเทศศาสตร์ และสาขาวิชาทางด้านคอมพิวเตอร์ศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีมีเดียและแอนิเมชัน หรือ สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ รวมไปถึงวิศวกรรมซอฟต์แวร์ ซึ่งบัณฑิตสามารถประกอบอาชีพเกี่ยวกับการพัฒนา และการใช้เทคโนโลยีมีเดียสมัยใหม่ในธุรกิจ เช่น การออกแบบเกมส์คอมพิวเตอร์, ภาพเคลื่อนไหว (Animation), หรือองค์ประกอบของ ภาพยนตร์ ที่เป็นเรื่องราว (Motion Picture) หรือบน โทรศัพท์มือถือ, การออกแบบ Web Media การผลิตสื่อประเภทต่างๆ ซึ่งจะเป็นการผสมผสานศาสตร์ระหว่าง นิเทศศิลป์ และวิทยาการคอมพิวเตอร์ไว้ด้วยกันซึ่งจะเป็นการผลิตบัณฑิตที่รองรับการ เปลี่ยนแปลงของสังคมและ ตลาดแรงงานที่กำลังเป็นอยู่ในปัจจุบันและคาดว่าจะ เกิดขึ้นในอนาคตอันใกล้ ที่สำคัญคือผู้เรียนในหลักสูตรตามแนวทางใหม่นี้จะถูกพัฒนาให้เป็นผู้สามารถ ทำงานเป็นทีมกับผู้อื่นได้ดี เป็นนักสื่อสารที่ดี มีความชำนาญด้านการใช้คอมพิวเตอร์ และมีทักษะการปฏิบัติงานในสาขาวิชาที่ตนเองเลือกเรียน ผู้ที่สำเร็จการศึกษาออกไปแล้วจึงควรที่จะมีคุณลักษณะที่เหมาะสมและมีความ พร้อมด้านความรู้และทักษะตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานซึ่งจะเป็นส่วน สำคัญในการช่วยพัฒนาประเทศในอนาคตต่อไป

สาขาทางด้านศิลปะการแสดง ก็เป็นอีกหลักสูตรหนึ่งที่มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนาหลักสูตรให้ตรงตาม ความต้องการของผู้เรียน ประกอบกับมีคณาจารย์ผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญด้านการแสดงมาถ่ายทอดความรู้ รวมถึงหากสาขาวิชาสามารถสร้างอัตลักษณ์ของสาขาวิชาได้ว่า “คิดถึงการแสดงคิดถึง วไลยอลงกรณ์” ก็จะเป็น อีกหนึ่งสาขาวิชาที่จะส่งผลให้มีจำนวนนักศึกษาสมัครเข้ามาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยได้เพิ่มขึ้นในอนาคต

ขณะเดียวกัน อุตสาหกรรมอาหารเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สร้างรายได้ให้กับประเทศไทยปีละหลาย แสนล้านบาท และการแข่งขันของอุตสาหกรรมประเภนี้ในตลาดโลกมีแนวโน้มสูงขึ้น เนื่องจากอาหารคือหนึ่งในปัจจุบันที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ดังนั้นผู้ผลิตจึงต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงด้วยกระบวนการและเทคโนโลยีใหม่ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคตามยุคตามสมัย อนึ่งการพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศไทยถือเป็นความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้ได้ ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานเพื่อสามารถแข่งขันกับผลิตภัณฑ์อาหารจาก ประเทศต่างๆ ได้ ด้วยเหตุนี้การสร้างบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในด้านเทคโนโลยีการอาหาร จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารของไทยทั้งในเชิงการ ผลิต การพัฒนา การตรวจสอบคุณภาพ และความปลอดภัยในอาหารอย่างเป็นระบบ จึงควรให้ความสนใจในการพัฒนาปรับปรุงทั้งหลักสูตรและบุคลากรอาจารย์ผู้สอนในสาขาทางด้านเทคโนโลยีการอาหารเพื่อตอบโจทยความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศในภาพรวม

และตามที่มาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่สำนักงาน ก.พ. จัดทำตามมาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ได้กำหนดเรื่อง ความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่ง เพื่อประโยชน์ในการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือนสามัญไว้

ดังนั้น เพื่อให้การบริหารทรัพยากรบุคคลดังกล่าว เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและข้าราชการปฏิบัติงานอย่างมีคุณภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา8(3)แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2551 ก.พ. จึงกำหนดมาตรฐานความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อให้ส่วนราชการใช้เป็นแนวทางดำเนินการกำหนดความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่ง ดังนี้

1 . มาตรฐานความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ

1.1 มาตรฐานความรู้ความสามารถที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาการ และอำนวยการ ประกอบด้วย

1.1.1 ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน

1.1.2 ความรู้เรื่องกฎหมายและกฎระเบียบราชการ

1.2 มาตรฐานด้านทักษะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาการ และอำนวยการ ประกอบด้วย

1.2.1 การใช้คอมพิวเตอร์

1.2.2 การใช้ภาษาอังกฤษ

1.2.3 การคำนวณ

1.2.4 การจัดการข้อมูล

1.3 มาตรฐานด้านสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน ในตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาการ และอำนวยการ ประกอบด้วย

1.3.1 สมรรถนะหลัก

1.3.2 สมรรถนะทางการบริหาร

1.3.3 สมรรถนะเฉพาะตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ

รายละเอียดปลีกย่อยอื่นใด สามารถศึกษาได้จากเอกสารมาตรฐานความรู้ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งส่งมาพร้อมหนังสือ ที่ นร 1008/ว 27 ลงวันที่ 29 กันยายน 2552 ของสำนักงาน ก.พ.

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้นำแนวทางดังกล่าวมาดำเนินการปรับปรุงระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลเช่นเดียวกับส่วนราชการต่างๆ ทุกหน่วยงานและได้กำหนด **คุณลักษณะจำเป็น(ที่พึงมี)** ของบุคลากรที่ต้องการรับเข้าทำงาน หรือบุคลากรที่ผ่านการพัฒนาแล้วจะต้อง ประกอบไปด้วย

สายวิชาการ

1. จบการศึกษาต่ำสุด ระดับปริญญาโทในสาขาที่จะรับเข้าทำงานหรือพัฒนา และเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยไม่ชักช้า เพื่อให้เหมาะสมกับการเป็นนักวิชาชีพและวิชาการ
2. ความเป็นมืออาชีพ มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ หรือความสามารถในการจัดระบบการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน มีวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ
3. มีความรู้ลึกในศาสตร์สาขาที่สอน สามารถผลิตงานวิจัยที่มีคุณภาพและเป็นที่ยอมรับ
4. มีความชำนาญในการสอนที่ถือเป็นแบบอย่างที่ดี (Best Practices) สามารถออกแบบการสอน (Instructor Design) ในวิชาที่รับผิดชอบ ที่มีการจัดระบบการสอน โดยใช้องค์ประกอบสำคัญหลายด้าน มากกว่าเรื่องแผนการสอนธรรมดา
5. มีประสบการณ์แห่งความสำเร็จ เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป
6. มีสมรรถนะ 5 ประการตามกรอบของ สกอ.ที่ผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยแล้ว (ประกอบไปด้วยการมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ การยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและเป็นธรรม การทำงานเป็นทีม)ในระดับที่ ดี
7. มีความสามารถในการใช้ภาษาที่ สอง เพื่อเตรียมการในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน(ภาษาและเกณฑ์ สำหรับสายวิชาการ กำหนดโดยผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัยที่ผ่านความเห็นชอบจาก สภามหาวิทยาลัย)
8. บุคลากรสายวิชาการต้องมีความรับผิดชอบและจรรยาบรรณตามลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพ และลักษณะวิชาการ (ประกาศ กพอ. มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษาข้อ 3 จรรยาบรรณที่กำหนดต้องครอบคลุม 1-10)
9. มีความสามารถพื้นฐานในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศได้ในระดับที่ดี

สายสนับสนุน

1. มีวุฒิการศึกษาขั้นต่ำเป็นไปตามข้อกำหนดของภาระงานที่ต้องรับผิดชอบ
2. มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง
3. มีสมรรถนะ 5 ประการตามกรอบของ สกอ.ที่ผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยแล้ว (ประกอบไปด้วยการมุ่งผลสัมฤทธิ์ การบริการที่ดี การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ การยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและเป็นธรรม การทำงานเป็นทีม)ในระดับที่ ดี
4. บุคลากรสายสนับสนุนต้องมีจรรยาบรรณตามลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพ และลักษณะวิชาการ(ประกาศ กพอ. มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษาข้อ 3 จรรยาบรรณที่กำหนดต้องครอบคลุม 1-10)

5. มีความสามารถในการใช้ภาษาที่ สอง เพื่อเตรียมการในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน(ภาษา และเกณฑ์ สำหรับสายสนับสนุน กำหนดโดยผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนของมหาวิทยาลัยที่ผ่านความเห็นชอบจาก สภามหาวิทยาลัย))

6.มีความสามารถพื้นฐานในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศได้ในระดับที่ดี

ในส่วนของ **กรอบสมรรถนะหลัก** ของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยและพนักงาน มหาวิทยาลัย ทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ใช้ตัวแบบสมรรถนะหลักของ สกอ.เป็นกรอบ ซึ่งกรอบสมรรถนะดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากสภา มหาวิทยาลัยในคราวประชุมครั้งที่ 8/2554 เมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 และประกาศใช้ ณ วันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ.2554 มีดังนี้

1. **สมรรถนะ** การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Achievement Motivation)
2. **สมรรถนะ** บริการที่ดี (Service Mind)
3. **สมรรถนะ** การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ
4. **สมรรถนะ** การยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรม(Integrity)
5. **สมรรถนะ** การทำงานเป็นทีม (Teamwork)

2.8 แผนพัฒนาบุคลากร คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปีงบประมาณ 2555 – 2559

คณะเทคโนโลยีการเกษตร เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ มีการจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร โดยอิงแผนพัฒนาบุคลากรของมหาวิทยาลัยเป็นแม่แบบโดยใช้หลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยที่ทำการพัฒนาบุคลากร จากนโยบายของรัฐบาล ประเด็นทิศทางและนโยบายของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี และแผนบริหารราชการแผ่นดินของกระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัยได้นำนโยบายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคลากรมาเชื่อมโยง จึงนำไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร พ.ศ. 2555 – 2559 ให้สอดคล้องกับเป้าประสงค์และประเด็นยุทธศาสตร์ของ คณะและจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการปีงบประมาณ 2555 เพื่อพัฒนาบุคลากร เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการด้านบุคลากรสายสอนและสายสนับสนุนของคณะ

2.9 นโยบายด้านบุคลากร คณะเทคโนโลยีการเกษตร

พัฒนาทรัพยากรบุคคลของคณะทุกสายงานให้มีศักยภาพและทักษะการทำงานที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและความสุขเพื่อรักษาและสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพไว้ในระบบ

แผนพัฒนาบุคลากรคณะเทคโนโลยีการเกษตรมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปีงบประมาณ2556							
ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	นโยบายด้านบุคลากร	เป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการผลิต/กิจกรรม	งบประมาณ	เจ้าภาพหน่วยงานรับผิดชอบ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 : ผลิตบัณฑิตทางด้านเทคโนโลยีการเกษตรที่มีความรู้และคุณธรรม	เป้าประสงค์ที่ 1 : ผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้นำทางด้านเทคโนโลยีการเกษตรที่มีความรู้และคุณธรรม	พัฒนาทรัพยากรบุคคลของคณะทุกสายงานให้มีศักยภาพและทักษะการทำงานที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและความสุขเพื่อรักษาและสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพไว้ในระบบ	1 : 20	1. การจัดหาอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น	1. โครงการจัดหาอาจารย์	-	คณะ
			ร้อยละ 75	2. สนับสนุนให้อาจารย์เข้ารับการอบรม/สัมมนา/เสนอผลงาน	2. โครงการสนับสนุนและส่งเสริมอาจารย์เข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพ	8,000 บาท/คน	คณะ
			ร้อยละ 10	3. สนับสนุนส่งเสริมการเพิ่มวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก	3. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษา	-	มหาวิทยาลัยและคณะ

หมายเหตุ : 1 : 20 = อัตราส่วนจำนวนอาจารย์ต่อนักศึกษาสายวิทยาศาสตร์

แผนพัฒนาบุคลากรคณะเทคโนโลยีการเกษตรมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปีงบประมาณ 2556							
ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	นโยบายด้านบุคลากร	เป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการผลิต/กิจกรรม	วงเงินงบประมาณ	เจ้าภาพหน่วยงานรับผิดชอบ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาคุณภาพการบริหารและการจัดการภายในคณะ	พัฒนาคุณภาพและการบริหารจัดการภายในคณะ	พัฒนาทรัพยากรบุคคลของคณะทุกสายงานให้มีศักยภาพและทักษะการทำงานที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและความสุขเพื่อรักษาและสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพไว้ในระบบ	ร้อยละ 25	4. สนับสนุนและส่งเสริมการเข้ารับการอบรมของบุคลากรทุกระดับ	1.โครงการพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลง(ผู้บริหาร)	-	มหาวิทยาลัยและคณะ
					2. โครงการส่งเสริมสนับสนุนการอบรมศึกษาดูงานทักษะวิชาชีพ/วิชาการสายสนับสนุน	5,000/คน	คณะ
					3. โครงการส่งเสริมสนับสนุนการเพิ่มวุฒิการศึกษาสายสนับสนุน	-	มหาวิทยาลัยและคณะ
					4. โครงการเชิดชูคนดี คนเก่ง	5,000 บาท	คณะ
					5. โครงการให้ความรู้เพื่อเป็นอาชีพเสริม	-	คณะ
					6. โครงการส่งเสริมสนับสนุน เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม	10,000 บาท	คณะ

แผนพัฒนาบุคลากรคณะเทคโนโลยีการเกษตรมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ปีงบประมาณ 2556							
ประเด็นยุทธศาสตร์	เป้าประสงค์	นโยบายด้านบุคลากร	เป้าหมาย	กลยุทธ์	โครงการผลิต/กิจกรรม	วงเงินงบประมาณ	เจ้าภาพหน่วยงานรับผิดชอบ
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 : การพัฒนาคุณภาพการบริหารและการจัดการภายในคณะ	พัฒนาคุณภาพและการบริหารจัดการภายในคณะ	พัฒนาทรัพยากรบุคคลของคณะทุกสายงานให้มีศักยภาพและทักษะการทำงานที่เหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและความสุขเพื่อรักษาและสร้างบุคลากรที่มีคุณภาพไว้ในระบบ	ร้อยละ 25		7. โครงการพัฒนาการทำงานเป็นทีม	15,000 บาท	คณะ

บทที่ 3

การวิเคราะห์อัตรากำลัง

(Workforce Analysis)

การวิเคราะห์อัตรากำลังเป็นกิจกรรมหนึ่งในกระบวนการวางแผนกำลังคนของคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัย ราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพื่อคำนวณกำลังคนที่ จะใช้งานตามแผนงานของคณะเทคโนโลยีการเกษตร และเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการทบทวนตรวจสอบ กำลังคนที่มีอยู่ในปัจจุบันว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ การวิเคราะห์อัตรากำลังตามความต้องการกำลังคน โดยวิเคราะห์จากปริมาณงานและภาระหน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่ง และคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ของแต่ละหน่วยงานตามหลักเกณฑ์การกำหนดกรอบอัตรากำลังข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงควมมีประสิทธิภาพ ความไม่ซ้ำซ้อน ความประหยัด และต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไขที่ ก.พ.อ. กำหนด คณะเทคโนโลยีการเกษตรได้จัดทำรายงานการวิเคราะห์อัตรากำลัง (พ.ศ.2555) สายวิชาการและสายสนับสนุนการสอนไว้ ดังนี้

3.1 สถานการณ์บุคลากรในปัจจุบัน

ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีบุคลากรปฏิบัติงาน 2 ประเภท คือ

1. บุคลากรสายวิชาการ หมายถึง บุคลากรที่ปฏิบัติงานสอนและวิจัยเป็นหลัก อาทิ ตำแหน่ง อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์
2. บุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง บุคลากรที่ปฏิบัติงานเพื่อสนับสนุนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ พัสดุ อุดมการณ์ การเจ้าหน้าที่ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมปฏิบัติงานในสำนักงานต่าง ๆ อาทิ สำนักงานอธิการบดี สำนักงานคณะ สำนัก/ศูนย์สถาบัน ฯลฯ มีตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป นิติกร บุคลากร นักวิชาการศึกษา นักสถิติ ฯลฯ

สำหรับบุคลากรสายสนับสนุน ยังมีกลุ่มผู้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะจ้างเหมาเพื่อทำหน้าที่ดูแลรักษา อาคารสถานที่ ซ่อมบำรุง บริการยานพาหนะ อาทิ ตำแหน่งคนสวน คนสวน เจ้าหน้าที่รักษาความสะอาด เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย พนักงานขับรถยนต์

3.1.1 จำนวนบุคลากรสายวิชาการ ข้อมูล ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2555

ลำดับที่	หน่วยงานคณะ	สถานภาพบุคลากร				จำนวนรวม	ลาศึกษาต่อ
		ขรก.	พนักงานมหาวิทยาลัย		อ.ประจำตามสัญญาจ้าง		
			งบแผ่นดิน	งบรายได้			
1	เทคโนโลยีการเกษตร	12	2	1	1	16	-
	รวมจำนวนอาจารย์	12	2	1	1	16	-

จำนวนบุคลากรสายวิชาการ จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ

ลำดับที่	ชื่อหน่วยงาน	จำนวนรวม	ตำแหน่งทางวิชาการ			
			ศ.	รศ.	ผศ.	อาจารย์
1	เทคโนโลยีการเกษตร	16	-	3	7	6
	รวมจำนวนอาจารย์	16	-	3	7	6

3.1.2 จำนวนบุคลากรสายสนับสนุน (ข้อมูล ณ 1 ตุลาคม 2555)

ลำดับ	หน่วยงาน	1. กลุ่มที่ปฏิบัติงานในสำนักงานงาน					รวม	2. กลุ่มจ้างเหมาบริการ		รวม 2 กลุ่ม
		ขรก.	ลจ.ปจ.	พรก.	พนง.ม.	จนท.ตามสัญญาจ้าง		ลจ.ชค.	ลจ.ปจ.	
1.	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	1	-	-	4	2	7	5	1	13
	รวมบุคลากรสายสนับสนุน	1	-	-	4	2	7	5	1	13

3.1.3 จำนวนบุคลากรที่จะเกษียณอายุราชการ ในปีงบประมาณ 2556

ลำดับ	สังกัด	ปีงบประมาณ 2556			
		ข้าราชการ	พนักงานราชการ	พนักงานมหาวิทยาลัย	ลูกจ้างประจำ
1	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	1	-	-	-
	รวม	-	-	-	-
	รวมทั้งสิ้น	-			

3.2 แผนผลิตบัณฑิต ระยะ 1 ปี พ.ศ. 2556

คณะเทคโนโลยีการเกษตร (สายวิทยาศาสตร์)

ระดับ/สาขาวิชา	ปีการศึกษา/เป้าหมาย
	2556
ปริญญาตรี	
วิทยาศาสตร์บัณฑิต	
1. เกษตรศาสตร์ แขนงวิชาเทคโนโลยีการผลิตพืช	25
2. เกษตรศาสตร์ แขนงวิชาสัตวศาสตร์	25
3 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	25
ปริญญาโท	
1. เทคโนโลยีการจัดการเกษตร	20
รวม	95

3.3 การวิเคราะห์กรอบอัตรากำลังบุคลากร สายวิชาการ

ในการวิเคราะห์เพื่อจัดทำกรอบอัตรากำลัง สายวิชาการ มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 3 เรื่อง ดังนี้

1. จำนวนบุคลากรที่จะเกษียณอายุราชการในปี พ.ศ. 2556
2. แผนผลิตบัณฑิต ระยะ 1 ปี พ.ศ. 2556
3. เกณฑ์ภาระงานขั้นต่ำตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดและการกำหนดภาระงานสอนตามที่

มหาวิทยาลัยกำหนด

นอกจากนี้เพื่อให้การปฏิบัติงานสอนภาคปกติมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานการบริหารหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาคณะเทคโนโลยีการเกษตร จึงได้กำหนดภาระงานสอน (Teaching load) นักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรีของอาจารย์ ตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เรื่อง การกำหนดภาระงานสอนนักศึกษาภาคปกติ ประกาศ ณ วันที่ 12 มีนาคม 2551 จึงมีผลกระทบต่อกรอบอัตรากำลังบุคลากรสายวิชาการ

3.3.1 สรุปการกำหนดกรอบอัตรากำลังที่พึงมีสายวิชาการ ปีงบประมาณ 2556 คณะเทคโนโลยีการเกษตร

ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวนอัตรากำลังที่พึงมี	หมายเหตุ
1	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	26	
	รวม	26	

3.3.2 กรอบอัตรากำลังและแผนความต้องการอัตรากำลัง สายวิชาการ ประจำปีงบประมาณ 2556
เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน
คณะเทคโนโลยีการเกษตร

ลำดับ	หน่วยงาน	จำนวน อาจารย์ที่พึงมี	จำนวนอาจารย์ปัจจุบัน		จำนวนอัตรากำลัง ที่ขอเพิ่ม	แผนความต้องการสายวิชาการ ในปีงบประมาณ 2555
			ข้าราชการ	พนักงาน มหาวิทยาลัย		
1	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	17	11	3	3	3
	รวม	17	11	3	3	3

3.3.3 รายละเอียดสาขาวิชาที่เปิดรับสมัครทุนการศึกษาต่อระดับปริญญาเอก ปีการศึกษา 2556

คณะ	สาขาวิชา	ระดับปริญญา	มหาวิทยาลัย	จำนวนทุน ที่เปิดรับ	จำนวนทุน ที่เปิดรับ
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	1. วิศวกรรมอาหาร/สาขาที่เกี่ยวข้อง	เอก	- มหาวิทยาลัยในประเทศของรัฐที่อนุมัติ ได้รับการรับรองจาก กพ.	1	5
	2. พืชศาสตร์/พืชไร่/สาขาที่เกี่ยวข้อง			2	
	3. พัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร/สาขาที่เกี่ยวข้อง			1	
	4. พืชไร่/สาขาที่เกี่ยวข้อง			1	
รวม					5

3.4 การวิเคราะห์กรอบอัตรากำลังบุคลากร สายสนับสนุน

ในการวิเคราะห์เพื่อจัดทำกรอบอัตรากำลัง สายสนับสนุน มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 2 เรื่อง ดังนี้

1. โครงสร้างการแบ่งส่วนงานภายใน
2. การวิเคราะห์ภาระงาน จำนวนภาระงานทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์งาน การกำหนดกรอบอัตรากำลังบุคลากร 1 ตำแหน่ง ต้องมีภาระงานไม่น้อยกว่า 35 ชั่วโมงทำการ/สัปดาห์ โดยคิด 230 วัน/ปี ใน 1 วัน มีเวลาทำงาน 7 ชั่วโมง

ตำแหน่งที่ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการ พิจารณาจากจำนวนห้อง ลักษณะการใช้ห้อง อุปกรณ์ และประเภทเครื่องมือของห้องปฏิบัติการว่ามีความจำเป็นต้องมีผู้รับผิดชอบตลอดระยะเวลาการปฏิบัติงานหรือไม่ โดยมีข้อมูลห้องปฏิบัติการสาขาวิชาชีพ ดังนี้

1. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์
2. ห้องปฏิบัติการสัตวบาล
3. ห้องปฏิบัติการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพืช
4. ห้องปฏิบัติการผลิตภัณฑ์นม
5. ห้องปฏิบัติการแปรรูปเนื้อสัตว์
6. ห้องปฏิบัติการขนมอบ
7. ห้องปฏิบัติการเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว
8. ห้องปฏิบัติการทดสอบทางประสาทสัมผัส
9. ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์อาหาร
10. ห้องปฏิบัติการอาหารกระป๋อง
11. ห้องปฏิบัติการแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์
12. ห้องปฏิบัติการจุลชีววิทยา
13. ห้องปฏิบัติการอาหารหมัก
14. โรงเรือนเลี้ยงไก่ไข่
15. โรงเรือนเพาะเห็ด
16. โรงเรือนอนุบาลกล้วยไม้
17. โรงเรือนเพาะชำ

3.4.1 สรุปการกำหนดกรอบอัตรากำลังที่พึงมีสายสนับสนุน ปีงบประมาณ 2556

คณะเทคโนโลยีการเกษตร

ลำดับที่	กอง/สำนัก/สถาบัน/คณะ	จำนวน (คน) ที่พึงมี	หมายเหตุ
1	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	11	3 กลุ่มงาน
	รวมทั้งสิ้น	11	

3.4.2 ภาระงานและบุคลากรสายสนับสนุน ปีงบประมาณ 2556

คณะเทคโนโลยีการเกษตร

ลำดับที่	หน่วยงาน	จำนวนงาน	จำนวนภาระงานตลอดปี (วัน)	จำนวนที่พึงมี (คน)	จำนวนบุคลากรที่มีอยู่			หมายเหตุ
					ข้าราชการสายสนับสนุน	ลูกจ้างประจำ	พนักงานมหาวิทยาลัย	
1	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	3 งาน	2,530	11	1	-	6	
	รวมทั้งสิ้น		2,530	11	1	-	6	

3.4.3 กรอบอัตรากำลังและแผนความต้องการบุคลากร สายสนับสนุน ประจำปีงบประมาณ 2556 เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณ

ลำดับ	หน่วยงาน	จำนวนที่พึงมี	จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนปัจจุบัน			จำนวนที่ขอเพิ่ม	แผนความต้องการบุคลากรสายสนับสนุนในปีงบประมาณ 2556
			ข้าราชการ	ลูกจ้างประจำ	พนักงานมหาวิทยาลัย		
1	คณะเทคโนโลยีการเกษตร	11	1	-	6	5	1
	รวมบุคลากรสายสนับสนุน	11	1	-	6	5	1

จากภาพรวมข้างต้น สามารถจำแนกอัตราที่พึงมีได้ดังนี้

1. หัวหน้าสำนักงานคนบดี	1 อัตรา
2. นักวิชาการพัสดุ	1 อัตรา
3. นักวิชาการศึกษา	1 อัตรา
4. นักกิจการนักศึกษา	1 อัตรา*
5. เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	1 อัตรา
6. นักวิชาการศึกษา(การประกันคุณภาพการศึกษา)	1 อัตรา*
7. นักวิชาการคอมพิวเตอร์	1 อัตรา*
8. นักวิชาการห้องปฏิบัติการสัตวบาล	1 อัตรา
9. นักวิชาการห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร (เนื่องจากมีห้องปฏิบัติการในความดูแลมาก)	2 อัตรา*
10. นักวิชาการห้องปฏิบัติการพืช	1 อัตรา

หมายเหตุ * คืออัตราที่ควรมีเพิ่ม

ปี 2556 ขอบุคลากรตำแหน่งนักกิจการนักศึกษา	1 อัตรา
---	---------

3.4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาอาจารย์ บุคลากรสายสนับสนุนจากรายงานการดำเนินการพัฒนาบุคลากรตามโครงการต่าง ๆ ของปีงบประมาณ 2555

ตามที่คณะได้จัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามโครงการต่าง ๆ สำหรับพัฒนาบุคลากร ทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน รายละเอียดของปีงบประมาณ 2555 ดังต่อไปนี้

แผนการดำเนินงาน

ประกอบการขอจัดตั้งงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ 2555

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

หน่วยงาน คณะเทคโนโลยีการเกษตร

ยอดจัดสรรทั้งสิ้น 1,872,700 บาท

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสมรรถนะสูง ที่มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว

รวมงบประมาณยุทธศาสตร์ที่ 4 211,000.00 บาท

ลำดับที่	โครงการ	รหัสโครงการ/ ตัวชี้วัดที่ ตอบสนอง	รหัสตัวชี้วัด สมศ./กพร./ สกอ.	รหัส ผลผลิต	ตัวชี้วัดผลผลิต/สิ่ง บ่งชี้ความสำเร็จของ โครงการ(เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ)	รหัส กิจกรรม	กิจกรรม	ระยะเวลา ดำเนินงาน	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ (งาน/โปรแกรม)	ค่า เป้าหมาย
1	โครงการส่งเสริมการเข้าร่วม ประชุมสัมมนาวิชาการ/ วิชาชีพ/ศึกษาดูงาน	4.1.1.1	สกอ.7.1 สมศ. 5.9,5.10,5.11		จำนวนผู้เข้าร่วม อบรม/สัมมนา วิชาการ	1 2 3	ส่งอาจารย์และบุคลากรเข้าร่วมอบรม/ สัมมนาวิชาการ/วิชาชีพ จัดอบรมผลิตสื่อการเรียนการสอนด้วย คอมพิวเตอร์/อบรมการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดทำแผนพัฒนาอาจารย์และบุคลากร	ต.ค.54 – ก.ย. 55	185,000.00	คณะกรรมการ	3
2	โครงการส่งเสริมสนับสนุน บุคลากรสายสนับสนุนเพื่อ พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม	4.1.2.4	สกอ.7.4,สมศ. 5.10,5.11		จำนวนผู้ของบุคลากร ที่เข้าร่วมกิจกรรมฝึก สมาธิเพื่อพัฒนา คุณธรรมจริยธรรม	1	ฝึกสมาธิ ปฏิบัติธรรมเพื่อนำมาใช้ใน การทำงาน	ต.ค.54 – ก.ย. 55	10,000.00	คณะกรรมการ	3

แผนการดำเนินงาน
 ประกอบการขอจัดตั้งงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ 2555
 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
 หน่วยงาน คณะเทคโนโลยีการเกษตร

ยอดจัดสรรทั้งสิ้น 1,824,400 บาท

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสมรรถนะสูง ที่มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว

รวมงบประมาณยุทธศาสตร์ที่ 4 211,000.00 บาท

ลำดับที่	โครงการ	รหัสโครงการ/ ตัวชี้วัดที่ ตอบสนอง	รหัสตัวชี้วัด สมศ./กพร./ สกอ.	รหัส ผลิต	ตัวชี้วัดผลิต/สิ่ง บ่งชี้ความสำเร็จของ โครงการ(เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ)	รหัส กิจกรรม	กิจกรรม	ระยะเวลา ดำเนินงาน	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ (งาน/โปรแกรม)	ค่าเป้าหมาย
3	โครงการพัฒนาการจัดการ ความรู้ด้านการเรียนการสอน การวิจัย	4.1.4.1	สกอ.7.3,สมศ. 5.2		ระดับความสำเร็จ ของการดำเนินการ ตามแผนการจัดการ ความรู้	1	จัดอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้าน การประเมินการเรียนการสอน ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิและ การวิจัย	ต.ค.54 – ก.ย. 55	6,000.00	คณะกรรมการ	3
4	โครงการส่งเสริม/สนับสนุน ประกันคุณภาพการศึกษา	4.2.2.4	สกอ.9.2,9.3 สมศ.7.1		คะแนนจากการรับ การประเมินการ ประกันคุณภาพ เพิ่มขึ้น	1 2	จัดทำเอกสารประกันภายใน คณะ จัดอบรมส่งเสริมการประกัน คุณภาพการศึกษา การให้ความรู้เรื่องประกัน คุณภาพแก่นักศึกษา	ต.ค.54 – ก.ย.55	25,000.00	คณะกรรมการ	3
5	โครงการพัฒนาการทำงาน เป็นทีม	4.2.2.5	สกอ.7.5 สมศ.5.10,5.11		ร้อยละของบุคลากรมี ความเข้าใจระบบงาน และทำงานร่วมกันได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	1 2 3	จัดอบรมการทำงานเป็นทีม จัดประชุมชี้แจงระบบงาน จัดหาวัสดุอุปกรณ์ส่งเสริมการ ทำงานร่วมกัน	ต.ค.54 – ก.ย.55	15,000.00	สำนักงานคณบดี	3

ยอดจัดสรรทั้งสิ้น 1,824,400 บาท

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสมรรถนะสูง ที่มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว

รวมงบประมาณยุทธศาสตร์ที่ 4 211,000.00 บาท

ลำดับที่	โครงการ	รหัสโครงการ/ ตัวชี้วัดที่ ตอบสนอง	รหัสตัวชี้วัด สมศ./กพร./ สกอ.	รหัส ผลผลิต	ตัวชี้วัดผลผลิต/สิ่ง บ่งชี้ความสำเร็จของ โครงการ(เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ)	รหัส กิจกรรม	กิจกรรม	ระยะเวลา ดำเนินงาน	งบประมาณ	ผู้รับผิดชอบ (งาน/โปรแกรม)	ค่าเป้าหมาย
6	โครงการจัดทำและทบทวน แผนยุทธศาสตร์และ แผนปฏิบัติการ	4.2.2.1	สกอ.1.1,7.9		แผนพัฒนาคณะ แผนปฏิบัติราชการ	1	จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อ จัดทำแผนปฏิบัติราชการ	ต.ค.54 – ก.ย.55	4,000.00	รองแผนงาน	3
7	โครงการส่งเสริมสวัสดิการ		สกอ. 2.4		จำนวนบุคลากรที่ ได้รับรางวัลอย่าง น้อย 2 คน	1	- จัดทำแบบประเมินบุคลากร เป็นธรรมอย่างน่ายกย่อง - มอบของรางวัลเพื่อสร้างขวัญ และกำลังใจ	ต.ค.54 – ก.ย.55	5,000.00	สำนักงานคณบดี	
8	โครงการเสริมสร้างอาชีพด้าน การเกษตร (การเพาะเห็ด)		สกอ.2.4		ร้อยละของบุคลากรที่ เข้าร่วมโครงการ	1	แบบประเมินโครงการ	ต.ค.54 – ก.ย.55	8,000.00	สำนักงานคณบดี	3

แผนการดำเนินงาน

ประกอบกรการจัดตั้งงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ 2556
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
หน่วยงาน คณะเทคโนโลยีการเกษตร

ยอดจัดสรรทั้งสิ้น 1,694,900 บาท

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสมรรถนะสูง ที่มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว

รวมงบประมาณยุทธศาสตร์ที่ 4 225,000.00 บาท

ลำดับที่	โครงการ	ประเด็นยุทธศาสตร์คณะ	รหัสตัวชี้วัดสกอ.	รหัสผลผลิต	ตัวชี้วัดผลผลิต/สิ่งบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการ (เชิงปริมาณเชิงคุณภาพ)	ค่าเป้าหมาย	กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินงาน	งบประมาณ			ผู้รับผิดชอบ (งาน/โปรแกรม)
									แผ่นดิน	กศ.ปช.	บ.กศ.	
1	โครงการส่งเสริมการเข้าร่วมประชุมสัมมนาวิชาการ/วิชาชีพ/ศึกษาดูงาน	1			จำนวนคนที่ได้รับการพัฒนา	50%	1.ส่งอาจารย์และบุคลากรเข้าร่วมประชุม/อบรม/สัมมนาวิชาการ/วิชาชีพ 2.จัดทำแผนพัฒนาอาจารย์และบุคลากร 3.อบรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	ต.ค.55 – ก.ย.56			167,000	คณะกรรมการ
2	โครงการส่งเสริมสุขภาพกายและใจอาจารย์และบุคลากร	4			จำนวนของอาจารย์บุคลากรที่เข้าร่วมโครงการ	50%	1.จัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพกายและใจ 2.จัดกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรม	ต.ค.55 – ก.ย.56			10,000	คณะกรรมการ
3	โครงการพัฒนาการจัดการความรู้	4			คู่มือ/เอกสารความรู้ทางด้านวิชาการ	2	1.การจัดทำคู่มือความรู้ทางด้านวิชาการ/งานวิจัยตามขั้นตอนการจัดการความรู้	ต.ค.55 – ก.ย.56			10,000	คณะกรรมการ
4	โครงการส่งเสริม/สนับสนุนประกันคุณภาพการศึกษา	4			ความรู้ความเข้าใจเรื่องประกันคุณภาพการศึกษาของอาจารย์และนักศึกษา	1	1.จัดทำเอกสารประกันคุณภาพการศึกษาภายใน 2.การให้ความรู้เรื่องการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา	ต.ค.55 – ก.ย.56	10,000			ประกันคุณภาพ

แผนการดำเนินงาน
 ประกอบการขอจัดตั้งงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ 2556
 มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี
 หน่วยงาน คณะเทคโนโลยีการเกษตร

ยอดจัดสรรทั้งสิ้น 1,694,900 บาท

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนามหาวิทยาลัยเป็นองค์กรสมรรถนะสูง ที่มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและเป็นมหาวิทยาลัยสีเขียว

รวมงบประมาณยุทธศาสตร์ที่ 4 225,000.00 บาท

ลำดับที่	โครงการ	ประเด็นยุทธศาสตร์คณะ	รหัสตัวชี้วัดสกอ.	รหัสผลผลิต	ตัวชี้วัดผลผลิต/สิ่งบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการ (เชิงปริมาณเชิงคุณภาพ)	ค่าเป้าหมาย	กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินงาน	งบประมาณ			ผู้รับผิดชอบ (งาน/โปรแกรม)
									แผ่นดิน	กศ.ปช.	บ.กศ.	
5	โครงการพัฒนาการทำงานเป็นทีม	4			ร้อยละของบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการ	80%	1.จัดอบรมการทำงานเป็นทีม 2.จัดประชุมชี้แจงระบบงาน 3.จัดหาวัสดุอุปกรณ์ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน	ต.ค.55 – ก.ย.56			15,000	คณะกรรมการ
6	โครงการทบทวนแผนกลยุทธ์จัดทำแผนปฏิบัติราชการ	4			แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติราชการประจำปี		1.จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อทบทวนกลยุทธ์ 2.จัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี	เม.ย. 56	10,000			
7	โครงสร้างขวัญและกำลังใจของอาจารย์และบุคลากร	4			ความพึงพอใจต่อโครงการ	75%	1.การยกย่องบุคลากรที่ปฏิบัติงานดี	ต.ค.55 – ก.ย.56			3,000	
รวม									20,000		205,000	

รายละเอียดการส่งเสริมสมรรถนะบุคลากรรายบุคคล

วัน/เดือน/ปี	รายละเอียดการไปราชการ	รายชื่ออาจารย์/เจ้าหน้าที่ไปราชการ
29 ก.ย. - 1 ต.ค. 54	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ขอเชิญ รศ.ประสาน ยิ้มอ่อน เป็นวิทยากร โครงการอบรมเพื่อยกระดับคุณภาพผู้บริหารสถานศึกษา และครูทั้งระบบตามแผนปฏิบัติราชการไทยเข้มแข็ง กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ และนาฏศิลป์ กลุ่มงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี ณ สิตารีสอร์ท จังหวัดนครนายก	รศ.ประสาน ยิ้มอ่อน
29 ก.ย. - 1 ต.ค. 54	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ขอเชิญ รศ.ดร.สุชาดา พัฒนกก เป็นวิทยากร โครงการอบรมเพื่อยกระดับคุณภาพผู้บริหารสถานศึกษา และครูทั้งระบบตามแผนปฏิบัติราชการไทยเข้มแข็ง กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ และนาฏศิลป์ กลุ่มงานพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี ณ โรงแรมอาร์ เอส สุขุมมิตร จังหวัดกาญจนบุรี	รศ.ดร.สุชาดา พัฒนกก
27 ม.ค. 55	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง ประสบการณ์ของผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2553 และการดำเนินการใช้ระบบฐานข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 3 ของสถาบันอุดมศึกษา ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ สุขุมวิท กรุงเทพมหานคร	ผศ.สุรพงษ์ ธรรมจันทร์ ผศ.วัฒน์ บุญวิทยา น.ส.วันเพ็ญ ปิขุนทด
30 ม.ค. 55	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง ประสบการณ์ของผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2553 และการดำเนินการใช้ระบบฐานข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 3 ของสถาบันอุดมศึกษา ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ สุขุมวิท กรุงเทพมหานคร	อาจารย์ ดร.สุภณิดา พัฒธร
2 ก.พ. 55	หลักสูตรวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร หลักสูตรเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรมอาหาร หลักสูตรเทคโนโลยีการผลิตสัตว์ นำนักศึกษาภาคปกติ เข้าร่วมกิจกรรมงานประชุมวิชาการ ครั้งที่ 50 ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพมหานคร	อาจารย์ ดร.สุภณิดา พัฒธร อาจารย์ ดร.กรรณิกา เร่งศิริกุล ผศ.วัฒน์ บุญวิทยา ผศ.นันทปภัทร์ ทองคำ

วัน/เดือน/ปี	รายละเอียดการไปราชการ	รายชื่ออาจารย์/เจ้าหน้าที่ไปราชการ
		ผศ.วรรณิภา พาณิชกรกุล อาจารย์ ดร.กันภา สุขลิ้ม อาจารย์หรรษา เวียงวะลัย อาจารย์ภาสุรี ฤทธิเลิศ นางสาวนิศารัตน์ ตามสมัคร
6 ก.พ. 55	สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) ร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และกรมวิชาการเกษตร ได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง แนวโน้มและเทคโนโลยีการเพาะเห็ดตีนแรดในเชิงพาณิชย์ ณ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) จังหวัดปทุมธานี	ผศ.วิภาวรรณ วจิตรจินดา
8 - 9 ก.พ. 55	ภาควิชาพัฒนาผลิตภัณฑ์ คณะอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การประเมินอายุการเก็บของผลิตภัณฑ์อาหาร หลักสูตรที่ 1 หลักการและการประเมินอายุการเก็บผลิตภัณฑ์ Principles and evaluation of product shelf life และ	อาจารย์ ดร.กันภา สุขลิ้ม อาจารย์ภาสุรี ฤทธิเลิศ
10 ก.พ. 55	หลักสูตรที่ 2 เรื่อง การคำนวณอายุการเก็บของผลิตภัณฑ์อาหาร Shelf life calculation of food products ณ ห้อง นนทรี 2 โรงแรม KU Home มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน กทม.	
14 ก.พ. 55	สภาคณาจารย์สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์ กำหนดจัดการสัมมนา เรื่อง การพัฒนากระบวนการขอตำแหน่งทางวิชาการ : กรณีศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์ ณ ห้องประชุมจรัส บุญมาก สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์ กรุงเทพมหานคร	ผศ.นันทปภัทร์ ทองคำ
21 - 24 ก.พ. 55	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ร่วมกับ International Society for Horticulture Science ได้จัดประชุมสัมมนาวิชาการนานาชาติ The Southeast Asia Symposium on Quality Management in Postharvest System ร่วมกับ International Conference on Quality Management in Supply Chain of Ornamentals ร่วมกับ Asia - Pacific Symposium on Postharvest Quality Management of Root	ผศ.คำทอง มหวงศ์วิริยะ

วัน/เดือน/ปี	รายละเอียดการไปราชการ	รายชื่ออาจารย์/เจ้าหน้าที่ไปราชการ
24 ก.พ. 55	สถาบันคั้นคว่ำและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้จัดโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ (วิชาชีพ) ประจำปี 2555 หลักสูตรซาลาเปาไส้ต่าง ๆ ณ ห้องฝึกอบรม 609 สถาบันคั้นคว่ำและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร	ผศ.วรรณิภา พาณิชกรกุล
21 - 22 มี.ค. 55	คณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง กระบวนการพัฒนาระบบการจัดการและควบคุมสุขลักษณะที่ดีของโรงอาหารในสถานศึกษา ณ คณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	ผศ.นันทปภัทร์ ทองคำ ผศ.วัฒน์ บุญวิทยา
28 ก.พ. 55	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขอเชิญ รศ.ดร.สุชาติา พัฒนกกน เป็นวิทยากรบรรยายในรายวิชาเทคโนโลยีการผลิตไม้ดอกไม้ประดับเศรษฐกิจ และการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ ณ คณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	รศ.ดร.สุชาติา พัฒนกกน
28 - 29 มี.ค. 55	คณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้จัดโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง กระบวนการพัฒนาระบบการจัดการและควบคุมสุขลักษณะที่ดีของโรงอาหารในสถานศึกษา ณ คณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	อ.ภาสุรี ฤทธิเลิศ
23 - 25 เม.ย. 55	เข้าร่วมฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการสหกิจศึกษา หลักสูตร คณาจารย์นิเทศสหกิจศึกษา รุ่นที่ 10 วันที่ 23 - 25 เมษายน 2555 ณ โรงแรมกรุงศรีริเวอร์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	อ.ราชาวดี ยอดเศรณี
13 มิ.ย. 55	เข้าร่วมสัมมนาประชาพิจารณ์การศึกษา และวิเคราะห์โครงสร้างต้นทุนการผลิตไก่ไข่ สุกร และไก่เนื้อ ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน กรุงเทพมหานคร	อ.ดร.กรรณิกา เร่งศิริกุล
19 มิ.ย. 55	เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ "การใช้โปรแกรมคำนวณต้นทุนการผลิตและการตลาดของสุกร/ไก่เนื้อ/ไก่ไข่" (SARDI - PIGCOST MODEL, BROLERCOST MODEL, EGGCOST MODEL)	รศ.ดร.ศรีน้อย ชุ่มคำ
21 - 22 มิ.ย. 55	เข้าร่วมประชุมวิชาการวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีเนื้อสัตว์ ครั้งที่ 3 : นวัตกรรมเนื้อและผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์เพื่อความปลอดภัยในอาหารและสุขภาพ (Meat and meat Products Inovation for Functional Food)	ผศ.นันทปภัทร์ ทองคำ ผศ.วัฒน์ บุญวิทยา

วัน/เดือน/ปี	รายละเอียดการไปราชการ	รายชื่ออาจารย์/เจ้าหน้าที่ไปราชการ
	ณ ห้อง Phonix 6 ศูนย์แสดงสินค้า และการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี	
13 ก.ค. 55	เข้าร่วมประชุมระดมความคิด เรื่อง แนวทางการวิจัยและพัฒนาพืชเกษตรที่ไม่ใช่อาหาร ณ ห้องประชุมมาร์ ชั้น 3 โรงแรมมิราเคิลแกรนด์ คอนเวนชั่น หลักสี่ กรุงเทพมหานคร	อาจารย์ ดร.กรรณิกา เร่งศิริกุล
7 ส.ค. 55	เข้าร่วมประชุมชี้แจงกรอบการวิจัย เพื่อการจัดทำและขอรับทุนสนับสนุนการวิจัย ณ ห้องประชุม แกรนด์ บอลรูมเอบี ชั้น 4 โรงแรมมิราเคิล แกรนด์ คอนเวนชั่น หลักสี่ กรุงเทพมหานคร	อาจารย์ ดร.กรรณิกา เร่งศิริกุล
14 ส.ค. 55	เข้าร่วมประชุมเตรียมความพร้อมในการจัดสัมมนาสัตว์บาล - สัตวศาสตร์ ครั้งที่ 5 และประชุมวิชาการ สัตวศาสตร์แห่งชาติ ครั้งที่ 2 ณ ห้อง 302 ชั้น 3 อาคารวชิราวุฒินุสรณ์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	อาจารย์ราชวดี ยอดเศรษฐี
17 ส.ค. 55	เข้าร่วมการสัมมนา Food Focus Thailand Roadmap ครั้งที่ 6 : Seafood edition ณ ห้องแซฟไฟร์ อิมแพค เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี	อาจารย์ ดร.กัญญา สุขลิ้ม
7 ก.ย. 55	เข้าร่วมการอภิปรายทางวิชาการ เรื่อง ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน : ร่วมมือ แข่งขัน เท่าทัน ปรับตัวอย่างไร ในภาคเกษตร ณ ห้องประชุมสามศร อาคารเอนกนิทัศน์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช นนทบุรี	รศ.ดร.ศรีน้อย ชุ่มคำ
บุคลากรสายสนับสนุน		
27 ม.ค. 55	สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดประชุมสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เรื่อง ประสบการณ์ของผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ประจำปีการศึกษา 2553 และการดำเนินการใช้ระบบฐานข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 3 ของสถาบันอุดมศึกษา ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ สุขุมวิท กรุงเทพมหานคร	ผศ.สุรพงษ์ ธรรมจันทร์ ผศ.วัฒน์ บุญวิทยา น.ส.วันเพ็ญ ปิขุนทด
18 - 19 ก.พ. 55	เข้าร่วมโครงการฝึกอบรมหลักสูตรการปฏิบัติงานพัสดุ รุ่นที่ 4 วันที่ 18 - 19 กุมภาพันธ์ 2555 ณ โรงแรม ทีเค. พาเลช แจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร	นางวิไลลักษณ์ พงษ์แพทย์ นางสาวจริยา นามตา
24 - 25 มี.ค. 55	เข้าร่วมโครงการฝึกอบรม หลักสูตรเทคนิคการเขียนหนังสือราชการ และรายงานการประชุม รุ่นที่ 27 ณ โรงแรม ทีเค. พาเลช แจ้งวัฒนะ กรุงเทพมหานคร	นางสาวนงลักษณ์ พรธณพิพัฒน์

วัน/เดือน/ปี	รายละเอียดการไปราชการ	รายชื่ออาจารย์/เจ้าหน้าที่ไปราชการ
1 - 3 พ.ค. 55	เข้าร่วมโครงการพัฒนาศักยภาพในการทำงาน ระหว่างวันที่ 1 - 3 พฤษภาคม 2555 ณ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน จังหวัดจันทบุรี และเกาะช้าง จังหวัดตราด	นางวิไลลักษณ์ พงษ์แพทย์ นางสาววันเพ็ญ ปิขุนทด นางสาวนิศารัตน์ ตามสมัคร นางสาวจรียา นามดา นางสาวนงลักษณ์ พรรณพิพัฒน์ นายเล็ก แข็งกลกิจ นางคณิ่ง สีคร้าม นางสาวเมธาวิ เตียวสุวรรณ นางจุฑาลักษณ์ ช่วยรักษ์
10 - 11 พ.ค. 55	เข้าร่วมโครงการอบรมปฏิบัติธรรม อบรมพัฒนาจิตใจ และส่งเสริมคุณธรรมสำหรับบุคลากรคณะเทคโนโลยีการเกษตร ระหว่างวันที่ 10 - 11 พฤษภาคม 2555 ณ สำนักสงฆ์อุทัยเมตตาธรรมธรรมยุต จังหวัดชลบุรี	นางวิไลลักษณ์ พงษ์แพทย์ นางสาววันเพ็ญ ปิขุนทด นางสาวนิศารัตน์ ตามสมัคร นางสาวนงลักษณ์ พรรณพิพัฒน์ นางคณิ่ง สีคร้าม นางสาวดาวัน รัตน์ปัญญา นายวิชัย เอียงหล้า นายเล็ก แข็งกลกิจ นางสาวจรียา นามดา
28 มิ.ย. 55	เข้าร่วมการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง เทคนิคการปลูกพืชโดยไม่ใช้ดิน (Hydroponics) วันที่ 28 มิถุนายน 2555 ณ ห้องประชุม ชั้น 4 อาคารวิจัยและพัฒนา 1 สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	นางจุฑาลักษณ์ ช่วยรักษ์

วัน/เดือน/ปี	รายละเอียดการไปราชการ	รายชื่ออาจารย์/เจ้าหน้าที่ไปราชการ
29 - 31 ส.ค. 55	เข้าร่วมโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง หลักโภชนศาสตร์และการประกอบสูตรอาหารสัตว์ รุ่นที่ 2 ระหว่างวันที่ 29 - 31 สิงหาคม 2555 ณ ภาควิชาสัตวบาล ชั้น 3 ตึกจจรต สุนทรสิงห์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	นางสาวเมธวี เตียวสุวรรณ
6 - 7 ก.ย. 55	เข้าร่วมการสัมมนาวิชาการโครงการพัฒนาผู้บริหาร หลักสูตร Executive Procurement and Financial Management (การบริหารงานพัสดุ การเงินงบประมาณสำหรับผู้บริหาร) ณ ห้องประชุมสถาพร กวิตานนท์ 1 ชั้น 3 อาคารบริการโรงพยาบาลธรรมศาสตร์เฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต จังหวัดปทุมธานี	นางวิไลลักษณ์ พงษ์แพทย์

สรุป

มีอาจารย์ทั้งสิ้น จำนวน 16 คน ไปราชการทั้งหมด จำนวน 15 คน
 มีบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 13 คน ไปราชการทั้งหมด จำนวน 11 คน

3.5 สรุปการวิเคราะห์จุดแข็ง/จุดอ่อน ด้านทรัพยากรมนุษย์ของอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนคณะเทคโนโลยีการเกษตร

จุดแข็ง

1. คณะมีการจัดสรรงบประมาณ และมีโครงการส่งเสริมการเข้าร่วมประชุม สัมมนา/อบรม/ศึกษาดูงาน บุคลากรทุกสายงาน ให้มีศักยภาพตามตำแหน่งงาน เช่น โครงการศึกษาดูงานคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏอื่น และสถาบันอุดมศึกษาอื่น การอบรมนักพัสดุของสมาคมนักพัสดุแห่งประเทศไทย
2. คณะมีการคัดเลือกบุคลากรตัวอย่างจากทุกสายงาน ทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุน จากโครงการเชิดชูคนเก่ง คนดี ศรีคณะเทคโนโลยีการเกษตร
3. คณะมีการบริหารงานโดยยึดหลักธรรมาภิบาล ทำให้บุคลากรทุกสายงานมีส่วนร่วมในการบริหารงานของคณะ โดยมีการจัดประชุมอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และคณะกรรมการบริหารคณะเป็นระยะ

จุดอ่อน

1. การประเมินการปฏิบัติงานของบุคลากรยังไม่ชัดเจนเนื่องจากอยู่ในช่วงแรกของการปรับเปลี่ยนจากระบบซีเป็นระบบแท่งเงินเดือน บุคลากรยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการประเมินการปฏิบัติงาน
2. ยังมีอาจารย์ที่กำลังศึกษาต่อปริญญาเอกที่ยังไม่จบการศึกษาตามกำหนดเวลาทำให้ขาดแคลนบุคลากรสายวิชาการ
3. บุคลากรสายสนับสนุนขาดความมั่นคงในตำแหน่งเกิดการลาออกเพื่อไปประกอบอาชีพที่มีความมั่นคงกว่า และมีรายได้มากกว่า ทำให้งานไม่ต่อเนื่อง

แนวทางในการส่งเสริมพัฒนาบุคลากร

1. จัดอบรมให้ความรู้เรื่องการประเมินการปฏิบัติงานของบุคลากร เพื่อให้บุคลากรเกิดความเข้าใจ และจัดวิทยากรตอบข้อสงสัยต่าง ๆ ให้แก่บุคลากร
2. มีการติดตามให้บุคลากรดำเนินการศึกษาให้จบปริญญาเอกตามระยะเวลาที่กำหนด
3. จัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพในการทำงานของบุคลากรทุกสายงาน และจัดให้มีการสอนงาน ปรับพื้นฐานในการทำงานและบุคลากรที่จะลาออกกำหนดให้มีการแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย 2 เดือน และให้อยู่สอนงานคนใหม่อย่างน้อย 1 เดือน และทำบันทึกมอบหมายงานกันเป็นลายลักษณ์อักษร
4. จัดให้มีการอบรมสร้างรายได้ให้แก่บุคลากร และเสริมความรู้ด้านอาชีพเพื่อหารายได้นอกเวลาทำงานสำหรับบุคลากรที่ขาดแคลนรายได้ หรือให้เข้าร่วมโครงการบริการวิชาการแก่ชุมชนตามที่คณะได้จัดขึ้นโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

3.6 วิเคราะห์อัตราการรักษา - ลาออก ของบุคลากรคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	วันที่รับเข้า	วันที่ลาออก	หมายเหตุ
1	นางสาวราชาวดี ยอดเสริม	อาจารย์	25 มิถุนายน 2546		
2	นางสาวกรรณิกา เร่งศิริกุล	อาจารย์	1 มิถุนายน 2547		
3	นางสาวภาสุรี ฤทธิเลิศ	อาจารย์	1 เมษายน 2549		

หมายเหตุ ในรอบระยะเวลา 5 ปี จนถึงปัจจุบัน ไม่มีอาจารย์ลาออก

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	วันที่รับเข้า	วันที่ลาออก	หมายเหตุ
1	นางสาวสุพรรณษา ชมพูพันธ์	เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์อาหาร	12 มกราคม 2552	1 มิถุนายน 2553	สายสนับสนุน
2	นางสาวนิศารัตน์ ตามสมัคร	เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์อาหาร	27 พฤษภาคม 2553		สายสนับสนุน
3	นางสาวพนธ์ฉิตา พิพิธอัครโสภณ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	พฤษภาคม 2547	15 พฤศจิกายน 2553	สายสนับสนุน
4	นางสาวนงลักษณ์ พรรณพิพัฒน์	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	1 กุมภาพันธ์ 2554	31 กรกฎาคม 2555	สายสนับสนุน
5	นางสาวสุจิตรา แนใหม่	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	23 ตุลาคม 2546	1 มีนาคม 2553	สายสนับสนุน
6	นางสาวจริยา นามดา	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	22 กุมภาพันธ์ 2554		สายสนับสนุน
7	นายวรายุทธ ฉัตรจ่อหอ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	9 กรกฎาคม 2555		สายสนับสนุน

จากตารางข้างต้นวิเคราะห์การรับเข้า - ลาออก ของบุคลากรคณะเทคโนโลยีการเกษตร ทั้งบุคลากรสายสอน และสายสนับสนุน ทำให้ทราบว่าบุคลากรสายสนับสนุนมีการเข้าออกหลายตำแหน่ง เนื่องจากไปประกอบอาชีพอื่นที่คิดว่ามั่นคง และรายได้มากกว่าเดิม ทำให้เกิดผลกระทบกับแผนพัฒนาบุคลากร คือทำให้ผู้ที่มาปฏิบัติงานใหม่ต้องใช้เวลาในการเรียนรู้งานใหม่ อย่างไรก็ตามได้มีแนวทางในการแก้ปัญหาโดยให้ผู้ที่ลาออกต้องมีการแจ้งล่วงหน้าอย่างน้อย 2 เดือน เพื่อให้คณะได้มีเวลาในการจัดการรับสมัครคนใหม่และให้มีเวลาสอนงานผู้มาปฏิบัติงานใหม่อย่างน้อย 1 เดือน เพื่อถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ และสอนงานที่ตนปฏิบัติงานอยู่ตลอดจนมีการส่งมอบงานเป็นลายลักษณ์อักษร

บทที่ 4

มาตรการในการนำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล ตามแผนพัฒนาบุคลากร

จากการศึกษานโยบาย ทิศทางและเป้าหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับตั้งแต่รัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจนถึงเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของ มหาวิทยาลัยจนนำไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรของคณะเทคโนโลยีการเกษตร มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 – 2559 นั้น การดำเนินการใด ๆ ให้ประสบผลสำเร็จแล้ว นอกจากจะวางแผนแล้วจะต้องมีมาตรการนำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลต่อไป เช่นเดียวกัน แผนพัฒนาบุคลากรของคณะเทคโนโลยีการเกษตรก็จะต้องมีมาตรการนำไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล ซึ่งคณะเทคโนโลยีการเกษตรใช้มาตรการเดียวกับมหาวิทยาลัย เพื่อให้เป็นแผนพัฒนาบุคลากรที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนี้

4.1 มาตรการนำไปสู่การปฏิบัติด้านกำลังคน

4.1.1 การสรรหาบุคลากร เมื่อมหาวิทยาลัยได้รับจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน จะแบ่งโควตาในการสรรหาบุคลากรสายวิชาการ คุณสมบัติปริญญาเอก : ปริญญาโท 50 : 50 สำหรับบุคลากรสายสนับสนุนจะจัดจ้างบุคลากรวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป มีวิธีการสรรหาบุคลากรหลายวิธีเพื่อให้เหมาะสมและทันเวลา โดยคำนึงถึงความโปร่งใส เป็นธรรม ให้สามารถได้คนเก่ง คนดีตรงกับความต้องการของมหาวิทยาลัย เช่น การสอบแข่งขันจะใช้ในกรณีบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้าปฏิบัติราชการตามตำแหน่ง คุณสมบัติและคุณสมบัติตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งโดยปกติการคัดเลือกจะใช้ในกรณีการบรรจุแต่งตั้งผู้มีความรู้ความสามารถสูง อาทิ มีคุณสมบัติในระดับปริญญาเอก มีตำแหน่งทางวิชาการมาแล้วจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น และให้ได้รับเงินเดือนในอัตราที่สูงกว่าคุณสมบัติหรือตามแต่สภาพมหาวิทยาลัยจะเห็นชอบ การรับโอนหรือรับย้ายบุคลากรจากหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้เพื่อเป็นการกลั่นกรองให้ได้บุคลากรที่มีความเหมาะสมตามภาระหน้าที่ มหาวิทยาลัยจึงกำหนดระเบียบว่าด้วยการทดลองปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน อาทิ พนักงานมหาวิทยาลัยต้องทดลองปฏิบัติงานเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปี นับแต่วันที่เข้าปฏิบัติงาน และประเมินเป็นระยะ ๆ ทุก 6 เดือน รวม 2 ครั้ง มีคณะกรรมการประเมินผลการทดลองปฏิบัติงานจริง จำนวน 3 คน ประกอบด้วย

1. หัวหน้าหน่วยงานที่สังกัด เป็นประธานกรรมการ
2. ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เป็นกรรมการ
3. ผู้บังคับบัญชาขั้นต้นที่เป็นผู้มอบหมายงาน เป็นกรรมการและเลขานุการ

4.1.2 การพัฒนาบุคลากร ในสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง มีการแข่งขันตลอดเวลา การกิจต่าง ๆ จะขับเคลื่อนไปได้อย่างรวดเร็วตามกระแสสังคมและบรรลุเป้าหมายนั้นความสำคัญอยู่ที่

บุคลากรที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัย หากแนวทางการพัฒนาบุคลากรของคณะเทคโนโลยีการเกษตรหลากหลาย และถูกต้องตามความต้องการก็จะสามารถใช้ศักยภาพของบุคลากรได้อย่างเต็มกำลังความสามารถ มี โดยในบางโครงการมหาวิทยาลัยเป็นผู้รับผิดชอบและบางโครงการคณะเป็นผู้รับผิดชอบ ดังนี้

1. การพัฒนาโดยการปฐมนิเทศและการจัดโครงการฝึกอบรมของมหาวิทยาลัยที่กำหนดขึ้นเองเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของมหาวิทยาลัย อย่างน้อย 3 – 5 โครงการต่อปี อาทิ โครงการพัฒนามาตรฐานการสอนระดับอุดมศึกษาที่จัดขึ้นสำหรับคณาจารย์ที่เข้าใหม่ โครงการอบรมพัฒนาบุคลากรเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการให้บริการสำหรับบุคลากรสายสนับสนุน โครงการพัฒนาความรู้ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านภาษา การเขียนผลงานทางวิชาการ

2. การสนับสนุนส่งเสริมให้เข้ารับการอบรม การสัมมนาในเรื่องที่เกี่ยวกับการทำงาน การพัฒนางานสำหรับผู้บริหาร เป็นระยะเวลาสั้น จำนวน 1 – 3 วัน และระยะยาวที่จัดโดยหน่วยงานภายนอก อาทิ หลักสูตรนักบริหารมหาวิทยาลัย (นบม.) การอบรมหลักสูตรนักบริหารอุดมศึกษา (นบอ.) การอบรมหลักสูตรนักบริหารระดับกลาง (นบก.)

3. การสนับสนุนส่งเสริมให้เข้ารับการอบรมทักษะวิชาการ/วิชาชีพเพื่อพัฒนางาน เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการด้านวิชาการ ด้านการวิจัย ด้านวิธีสอน ด้านหลักสูตร เป็นต้น

4. การสนับสนุนให้ไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ทั้งนี้ อาจไม่ต้องใช้เวลาราชการแต่ต้องได้รับการอนุญาตจากมหาวิทยาลัยเสียก่อน เนื่องจากมหาวิทยาลัยต้องตรวจสอบว่าสาขาวิชาที่ไปศึกษาตรงกับความต้องการและมีความสำคัญต่อการพัฒนางานในตำแหน่ง หรือพัฒนางานใหม่ ๆ หรือไม่ เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วมหาวิทยาลัยจะพิจารณาให้ได้รับเงินเดือนตามคุณวุฒิ

5. การสนับสนุนให้ลาไปศึกษาในระดับสูงขึ้น มีการกำหนดคุณวุฒิ สาขาวิชาให้ทราบอย่างเปิดเผย เพื่อให้บุคลากรไปศึกษาให้ตรงกับความต้องการของมหาวิทยาลัย โดยอนุญาตให้ลาและได้รับเงินเดือนระหว่างลา

6. การจัดหาทุนสนับสนุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาในระดับสูงขึ้น มหาวิทยาลัยมีเครือข่ายในการพัฒนาบุคลากรกับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อให้การศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น อาทิ สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย มีกองทุนพัฒนาบุคลากรที่มีเงินในกองทุน 50 ล้านบาทซึ่งนำดอกผลมาใช้ในการบริหารกองทุนพัฒนาบุคลากร มีแหล่งทุนภายนอก อาทิ โครงการผลิตและพัฒนาอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทุนสำนักงาน ก.พ. ทุนสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

7. การจัดตั้งกองทุนวิจัย เพื่อสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรมีทักษะ มีผลงานวิจัยเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังมีเงินสนับสนุนการทำวิจัยจากหน่วยงานภายนอกด้วย

8. การออกกฎ ข้อบังคับ ระเบียบและการปรับปรุงกฎ ข้อบังคับ ระเบียบว่าด้วยการบริหารงานบุคคลให้เหมาะสม เป็นธรรมโดยให้บุคลากรมีส่วนร่วม

9. การรวบรวมกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ไว้ในหนังสือสารแนะนำสำหรับบุคลากร เพื่อประโยชน์ในการศึกษาทำความเข้าใจ การพัฒนาตนเองและพัฒนางาน

10. การจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานการพัฒนางาน การพัฒนาความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับงาน การวิเคราะห์ และเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับงานแต่ละงานได้

11. การเชิดชูบุคลากร ที่ทำงานดีมีประสิทธิภาพสูง

4.1.3 การประเมินผลการปฏิบัติงาน มีการติดตามการปฏิบัติงานของบุคลากรทุกระดับโดยกำหนดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานทุก ๆ 6 เดือน

ครั้งที่ 1 ตุลาคม – มีนาคม ปีถัดไป

ครั้งที่ 2 เมษายน – กันยายน

มีคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างน้อย 2 ระดับ คือ

1. คณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานในระดับหน่วยงาน จำนวน 3 – 5 คน
2. คณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานระดับมหาวิทยาลัยพิจารณาถ่วงดุลและรายงานผลต่ออธิการบดี

4.1.4 สวัสดิการ ค่าตอบแทน และประโยชน์เกื้อกูล เนื่องจากบุคลากรในมหาวิทยาลัย มีอยู่ 5 ประเภท และมีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ แนวปฏิบัติในการบริหารงานบุคคลของบุคลากรในแต่ละประเภทแตกต่างกันไป เพื่อมิให้เกิดความรู้สึกขาดขวัญกำลังใจ ขาดความมั่นคง และเพื่อมิให้มีความแตกต่างกันมากในด้านต่าง ๆ มหาวิทยาลัยจึงได้มีการออกระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่อยู่ในอำนาจเพื่อเอื้ออำนวยให้บุคลากรได้รับสวัสดิการ ค่าตอบแทน และประโยชน์เกื้อกูลต่าง ๆ ให้เท่าเทียมหรือใกล้เคียงกันในด้านต่าง ๆ ดังข้อ 1-7 และคณะได้เพิ่มเติมในข้อที่ 8

1. สวัสดิการด้านที่พักอาศัย มีบ้านพัก แพลต หอพักนักศึกษา และห้องพักให้เช่าในราคาถูกที่อยู่ภายในมหาวิทยาลัย

2. สวัสดิการกองทุนกู้ยืมของสมาชิกสโมสรเจ้าหน้าที่

3. สวัสดิการสหกรณ์ออมทรัพย์ครูปทุมธานีสำหรับข้าราชการและบุคลากรประจำ การเป็นสมาชิก ช.พ.ค. ช.พ.ส.

4. กองทุนประกันสังคม

5. การให้ค่าตอบแทน เงินเดือนที่ สูงกว่าอัตราเงินเดือนขั้นต้นของข้าราชการผู้ทรงคุณวุฒิจะได้รับตามศักยภาพ ความรู้ ความสามารถและประสบการณ์โดยผ่านความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัย มีการตอบแทนสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ มีการพิจารณาความดีความชอบจากผลประเมินการปฏิบัติงาน และพิจารณาปรับค่าตอบแทนให้เสมอเมื่อมีการปรับค่าตอบแทนภาคราชการ

6. มีนโยบายจัดตั้งกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนสวัสดิการต่าง ๆ เพิ่มขึ้น

7. ประโยชน์เกื้อกูลต่าง ๆ อาทิ ในการเดินทางไปราชการบุคลากรจะได้รับเบี้ยเลี้ยงและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการในอัตราที่เทียบเท่ากับข้าราชการ

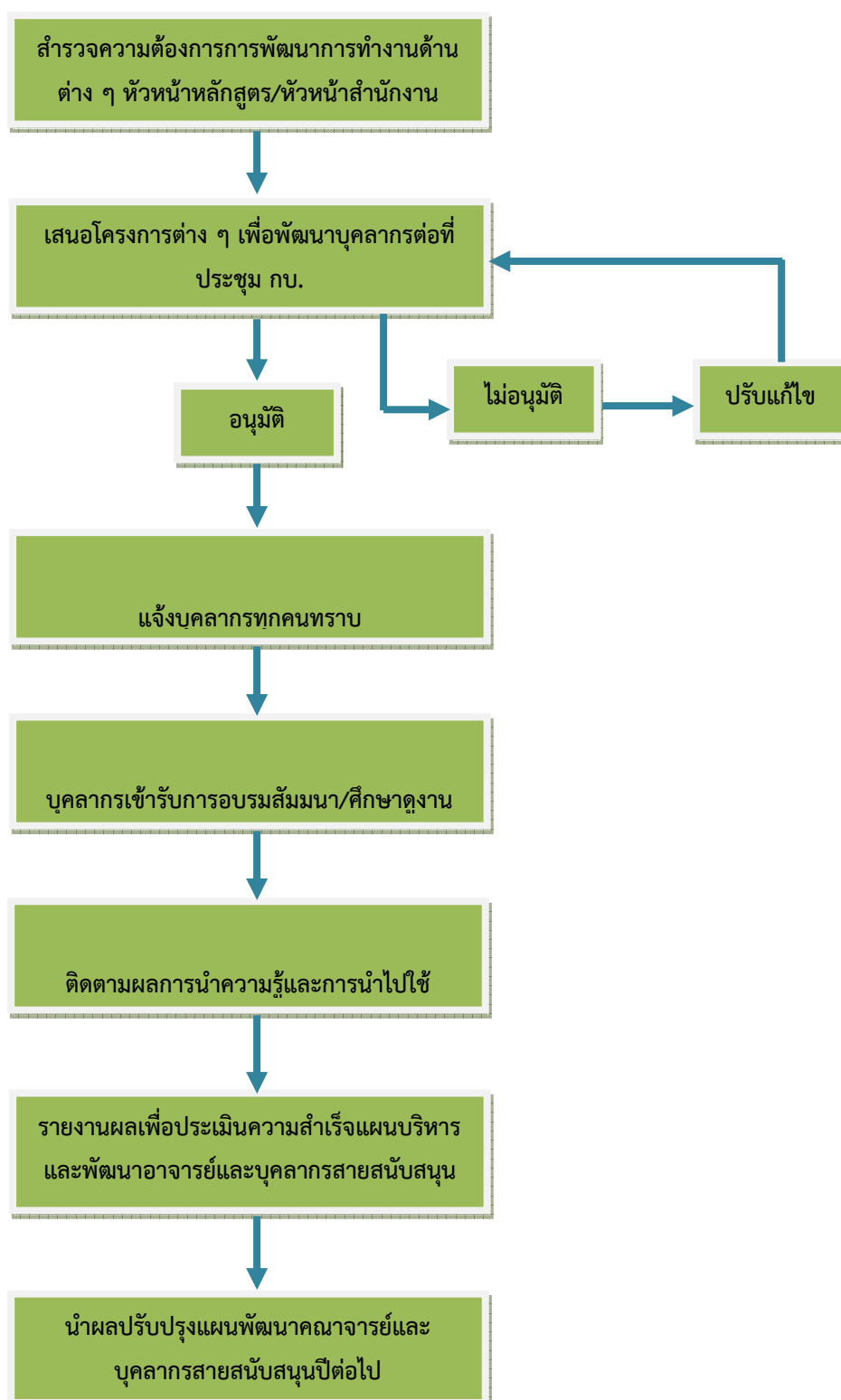
4.1.5 งบประมาณด้านบุคลากร คณะเทคโนโลยีการเกษตรได้มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาบุคลากร โดยมีการจัดสรรงบประมาณ ในการไปอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน ไปราชการทั้งสิ้น ในปีงบประมาณ 2556 จำนวน 225,000 บาท โดยคำนวณจากยอดจำนวนบุคลากรเฉลี่ยรายละ 5,000 – 8,000 บาท และจัดให้มีเช่นนี้ทุกปีงบประมาณ

4.2 การติดตามประเมินผล

ตามแผนพัฒนาบุคลากรคณะเทคโนโลยีการเกษตรมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2556 ในบทที่ 2 ได้กำหนดเป้าหมาย แผนงาน โครงการและกิจกรรมในการพัฒนาบุคลากรไว้แล้ว เมื่อสิ้นสุดปีงบประมาณคณะจักติดตามการรายงานผลการดำเนินการตามโครงการที่กำหนดไว้ดังนี้

1. ตรวจสอบ วิเคราะห์จำนวนบุคลากรที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณไว้เพื่อพัฒนาบุคลากรว่าได้ดำเนินการตามเป้าหมายหรือไม่
2. ตรวจสอบ วิเคราะห์จำนวนโครงการที่กำหนดไว้เพื่อพัฒนาบุคลากรว่าได้ดำเนินการตามเป้าหมายหรือไม่
3. ประเมินผลจากบุคลากรผู้เข้ารับการพัฒนา และนำผลการติดตามประเมินผลมาวิเคราะห์เพื่อปรับแผนพัฒนาบุคลากร ให้เหมาะสม
4. รายงานผลการตรวจ ติดตามประเมินผลให้กรรมการบริหารคณะและที่ประชุมคณะทราบทุกปี

ระบบติดตามผลความสำเร็จของแผนการบริหารและพัฒนาคนอาจารย์ และบุคลากรสาย
สนับสนุน

ภาคผนวก

แบบติดตามผลผู้เข้ารับการอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาศักยภาพในการทำงาน
คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน คณะเทคโนโลยีการเกษตร
ประจำปีงบประมาณ 2556

กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง และเติมข้อเสนอแนะอื่น ๆ

เพศ ชาย หญิง

1. ท่านได้รับความรู้จากการเข้าร่วมโครงการตรงตามสายงานที่ท่านปฏิบัติอยู่ใช่หรือไม่

ไม่ ใช่ ถ้าใช่ข้ามไปตอบข้อ 2 และ 3

2. ท่านคิดว่าประโยชน์ที่ท่านได้รับจากการเข้าร่วมการประชุม/สัมมนา/นำเสนอผลงาน/ศึกษาดูงาน/อบรม

จำเป็น ไม่จำเป็น

3. ท่านได้นำความรู้จากการเข้าร่วม/การประชุม/สัมมนา/นำเสนอผลงาน/ศึกษาดูงาน/อบรมไปใช้ประโยชน์หรือไม่ ถ้าใช่ด้านใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ไม่ ใช่

- ด้านการเรียนการสอน
- การวิจัย
- บริการวิชาการ
- การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- การบริหารจัดการ
- การประกันคุณภาพ
- การปฏิบัติงานด้านสนับสนุนการเรียน

การสอน

อื่น ๆ

4. ท่านคิดว่าควรมีการจัดโครงการเช่นนี้อีกหรือไม่

ไม่ ใช่

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ขอขอบคุณ

สำนักงานคณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร